

ŽUPANI

»Ljubljana marsikaterega problema, ki je prisoten v slovenski Istri, ne razume.« Istrski župani so si enotni: naslednji korak je ustanovitev pokrajine Istra

Stran 2-3

KOPER

Ob izteku mandata aktualnega župana Mestne občine Koper Aleša Bržana nas je zanimalo, katere pomembnejše projekte je mestna uprava pod njegovim vodstvom uresničila.

Stran 4-5

TURIZEM

Boris Šuligoj: Naj se sliši še tako nelogično: nekaterim sploh ni do tega, da se turizem razvija, ker jih prav malo briga, kako vpliva na družbeni produkt, ker jih bistveno bolj motijo zastoji na cestah, pomanjkanje parkirišč, prezasedenost plaž,...

Stran 7-8

Piran - Izola - Koper - Ankaran
vsak mesec brezplačno v gospodinjstva

število 41
julij 2022

OBALA[®] *plus*

časopis in portal za slovensko Istro
s pogledom na morje

www.obalaplus.si

SLAVKO IVANČIČ

Stran 12-14

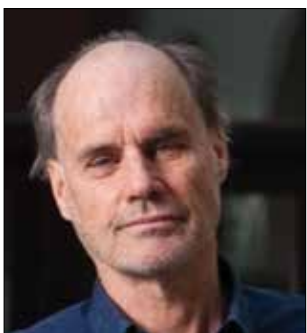
BORIS PODRECCA

Stran 18-21

LORELLA FLEGO

Stran 28-29

SREDA 29.6. OB 21.00 MARTINČEV TRG KOPER

Stran 46

HOBOTNICA V SOLATI

Stran 45

COMUNITÀ AUTOGESTITA COSTIERA DELLA NAZIONALITÀ ITALIANA

Stran 10-11

Spoštovani bralci!

Nenapisano pravilo, da vsaki novi vladi damo sto dni miru, mi nikoli ni bilo povsem jasno. Zakaj? Ne spomnim se, da bi kdaj v svoji karieri dobil sto dni časa, ko nadrejeni ali lastniki ne bi ocenjevali mojega dela. Primer: pred mesecem dni smo začeli ustvarjati nov portal Obala plus. Vsak dan dobivamo mnenja bralcev o objavljenih vsebinah, od prvega dne pa pohvale in kritike na dizajn. Nikomur nisem odgovoril, da naj me pa sedaj sto dni pusti pri miru. Za to idejo verjetno tudi stoji predpostavka, da nekdo, ki je zmagal na volitvah, še ne zna zares vladati in da mu moramo najprej dati čas, da se tega nauči. Mislim, da ga nimamo. In še nenazadnje mi ni bilo popolnoma jasno, ali se teh sto dni morajo drugače obnašati samo politiki ali kar vsi skupaj, vključno z novinarji. Kot da sto dni novinarji ne bi opravljali svojega posla ali kot aktivni državljani ne bi preveč naglas opozarjali na napake. Skratka, to pravilo mi ni všeč. Po drugi strani pa imamo za sabo zelo zoprno obdobje. Demonstracije, maske, zapiranje v občine, zapiranje šol, življenje iz dneva v dan z odredbami sprejetimi pozno ponoči. In zato nam vsem skupaj mogoče zares paše sto dni počitka od politike. Če temu dodamo še izjemno hiter začetek poletja, pridemo mogoče zares v situacijo, ko je politika izginila iz vsakodnevnega pogovora. Ampak ne lokalna. Na eni strani lokalni politiki vedo, da imajo le še par mesecev časa, da kaj naredijo. Eni hitijo s sprejetjem različnih ukrepov, ki so v bistvu samo usluge svojim političnim prijateljem (o tem bomo temeljito pisali v naslednji številki: o politiki v svoji najslabši izvedbi, ki jo nekateri razumejo zgolj kot trgovanje za lastno dobro). Na drugi strani pa je to čas, od katerega imamo lahko tudi »navadni« občani nekaj. Asfaltirane ceste (ki jih prej ni nihče pogledal), odpiranje šol, vrtcev... In zato pač nimamo sto dni časa, da bi počivali in čakali. Tudi o tem bomo govorili na zadnjem pogovoru danes ob 21.00. na Martinčevem trgu v Kopru. Vabljeni vsi.

Tomaž Perovič

ŽUPANI O PRIHODNOSTI

Župani enotni: naslednji korak je ustanovitev pokrajine Istra.

»Ljubljana marsikaterega problema, ki je prisoten v slovenski Istri, ne razume.«

Pogovorni večer "Nad obalo se jasni" je tokrat gostil župane slovenske Istre oziroma nastajajoče istrske regije. Aleš Bržan, župan mestne občine Koper, Danilo Markočič, župan občine Izola, Đenio Zadkovič, župan občine Piran in Gregor Strmčnik, župan občine Ankaran so kot eno pomembnih značilnosti aktualnega mandata poudarili dobro sodelovanje med štirimi občinami. Pričakujejo, da se bo slovenska lokalna samouprava končno nadgradila z ustanovitvijo pokrajin, s čemer bo PIKA postala nova slovenska pokrajina Istra.

Po besedah Đenija Zadkoviča so v okviru regije vse občine močnejše, izmenjava dobrih idej in praks pa lahko vodi v oblikovanje najboljše regije v Sloveniji. Tudi Danilo Markočič je ocenil, da je dosedanje sodelovanje prineslo dobrobit celotni slovenski Istri. »Med nami je prisotna iskrena želja, da se v tem prostoru pogovarjamo in iščemo rešitve.« Podobnega mnenja je bil tudi Aleš Bržan: »Vsi skupaj izhajamo iz svoje lokalne skupnosti in zastopamo njene interese, obenem pa skupne rešitve dajejo več vsem.« Gregor Strmčnik je opozoril na prazen prostor med državo in posameznimi občinami. »PIKA je lahko temelj nove pokrajine, kolikor se bo slovenska lokalna samouprava nadgradila z novo entiteto, ko bo med posamezno občino in državo. Potrebujemo decentralizacijo. Sodelovanje v okviru PIKA kaže, da imajo štiri istrske občine svoje skupne interese, ki so nad občinskimi, zato jo vidim kot zametek pokrajine Istra - Istria. Pokrajina bo temeljila na dialogu, kompromisu, iskanju skupnih interesov prebivalcev vseh štirih občin.«

SKUPNI PROBLEMI ZAHTEVAJO SKUPNE REŠITVE

Seveda ni vseeno, kaj pomeni morebitna ustanovitev pokrajin za posamezne občine, kakšne bi bile pristojnosti pokrajin in kaj bi pravzaprav to pomenilo za nas, občane. Po mnenju županov se nam ni potrebno bati, da bi

zaradi napovedanih sprememb občine izgubile avtonomnost, povečala pa bi se hitrost odločanja. Poenotenje postopkov, enoten pristop k ravnanju z odpadki, skupno reševanje perečih problemov kot je vprašanje pitne vode oziroma vodnega vira so samo del težav, s katerimi se vse štiri občine srečujejo in zahtevajo skupen nastop. Koprski župan Aleš Bržan je ob tem spomnil na dejstvo, da že zdaj deluje v tem prostoru veliko ustanov, ki so v bistvu regijske, torej skupne vsem občinam, npr. gledališče, posamezne šole ipd., pa vendar je njihov formalni ustanovitelj občina, s tem pa tudi breme financiranja pade nanjo. Ali pa primer določene infrastrukture, katere

upravljanje in načrtovanje je odtujeno regiji, saj je v pristojnosti države in je s tem vpliv regije ali občin omejen ali ga sploh ni. »Ljubljana marsikaterega problema, ki je prisoten v slovenski Istri, ne razume. Regija bi imela z jasnimi in enotnimi stališčem večjo moč.« Ali z besedami piranskega župana Zadkoviča: »Istra je način življenja! Mi, ki živimo ob morju, razmišljamo drugače, imamo svoje videnje problematike, s katero se soočamo, in potrebujemo skupne rešitve. Primer vodnega vira je tipičen primer, ko imamo jasno in enotno stališče in ga ne glede na to, kaj se dogaja na državni ravni, ne spreminjamo.«

CILJ: ZADRŽATI MLADE, ZNANJE IN NARAVNE PREDNOSTI

Kakšno vizijo o prihodnosti imajo aktualni župani slovenskih istrskih občin? Koper mora ostati gospodarsko središče, vendar s poudarkom na višji kakovosti delovnih mest, kar po besedah Aleša Bržana pomeni delovna mesta z višjimi plačami in višjo izobrazbo. »Zagotoviti moramo prostor za dejavnosti, ki jih želimo imeti v občini in pogoje, da bodo mladi lahko tukaj uporabljali znanje, ki ga pridobivajo v tukajšnjih

izobraževalnih ustanovah oziroma univerzah. Izkoristiti moramo ves razvojni potencial, ki ga imamo.« Tudi Izola si prizadeva obdržati svoje mlade. Po besedah župana Danila Markočiča bo občina v ta namen izpeljala kar nekaj večjih investicij v stanovanja za mlade, poleg tega pa tudi več strateških projektov zlasti ureditev lokalne čistilne naprave.

Piran je slovenski kulturni biser, zato si župan Đenio Zadkovič želi nadgradnje naravnih danosti s kulturnimi vsebinami in zdravstvenim turizmom. Bo torej zabava v prihodnje bolj omejena? Zadkovič obljublja, da ne, vendar se bo bolj dosledno upoštevalo veljavne odloke in skušalo ustvariti kompromis med zabavo in butičnim turizmom, kakršnega želijo razvijati.

Gregor Strmčnik, ki je edini od županov že napovedal ponovno kandidacijo za župana na prihajajočih lokalnih volitvah, poudarja ambicijo Ankarana, da postane prestižno slovensko obmorsko središče s poudarkom na zaščiti naravnih danosti in upoštevanju volje lokalne skupnosti. »Posodobiti pa je potrebno tudi pristanišče, Luka Koperse mora v bodoče umakniti iz mesta Koper, a hkrati ne sme biti umeščena v Ankaran. Slovenija se mora uskladiti z evropskim zelenim prehodom tudi na tem področju.« Aleš Bržan, Danilo Markočič in Đenio Zadkovič na vprašanje, ali bodo ponovno kandidirali za župana, niso odgovorili, po napovedih naj bi javnost o tem obvestili sredi poletja.

Časopis in spletni portal **OBALaplus**® sta vpisana v razvid medijev Ministrstva za kulturo pod zaporedno številko 2216.

Izdajatelj MBM MEDIA d.o.o., Lepa cesta 24, 6320 Portorož. ISSN 2670-4609. Datum izida 29. junij 2022.

Število izvodov 25.500.

Distribucija preko Pošte Slovenije v gospodinjstva občin Ankaran, Koper, Izola in Piran.

Uredništvo: urednistvo@obalaplus.si, 05 9045 710, 040 600 700

Odg. urednik Mauro Belac, mauro.belac@obalaplus.si, 040 771 000.

Urednik Tomaž Perovič, tomaz.perovic@obalaplus.si.

Člani uredništva: Boris Šuligoj, Bojana Leskovar, Nataša Benčič, Dorjan Marušič, Manca Hribovšek, Sabrina Simonovich, Sašo Mejak, Maja Orel Jakič, Andreja Čmaj Fakin, Katja Pegan in Polona Žigo.

Oglaševanje: marketing@obalaplus.si, 040 771 000.

Oblikovanje in prelom tiskane izdaje Tedy Grbec, GT-design d.o.o.

Oblikovanje spletnega portala Elvis Dobrilovič.

Stališča avtorjev prispevkov ne izražajo nujno stališč uredništva. Za točnost podatkov v podpisanih vsebinah odgovarjajo avtorji oz. naročniki objav. Za nepodpisane vsebine je avtor uredništvo. Komercialna sporočila so ločena od uredniških vsebin. Naročene objave so označene z oznako €.

Milica Golijanin

NESKLADNE GRADNJE ŠE VEDNO BREZ PRIJAVE

Članek o neskladni gradnji v lasti Davorina Petarosa, ki je bil objavljen 1. junija 2022, je sprožil določene odzive. Neskladne gradnje so eden izmed perečih piranskih problemov, o katerih se zelo malo govori.

3. junija smo prejeli osnutek prijave, izdane 7. 12. 2004 Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije (Območna enota Piran), naslovljenega na Inšpektorat RS za okolje in prostor (Enota Koper) o nedovoljenih posegih na objektu Ulica IX. korpusa 21 v Piranu, (parcela št. 832 k.o. Piran mesto).

Gre za dvig venca in slemena, konstruktivne posege na podstrešju (očitna sprememba nebivalne podstrehe v bivalne prostore - v nasprotju z izdanimi kulturnovarstvenim soglasjem) in prenovitveni posegi v III. nadstropju (brez predhodne pridobitve kulturnovarstvenih pogojev/soglasja).

Potem, ko je Davorin Petaros 14. 1. 2004 zaprosil za gradbeno dovoljenje in ga nato prejel 27. 01. 2004, je na ogled, dne 07. 12. 2004, ugotovljeno, da "investitor izvaja drugačne posege (rekonstrukcijo podstrešnega dela objekta ter posege v III. nadstropju!) od prikazanih v postopku pridobivanja kulturnovarstvenega soglasja."

Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije

(Območna enota Piran) je zaprosil Inšpektorat, da v skladu s pooblastili in pristojnostmi ukrepa, saj je investitor izvedel "nedovoljene posege v varovanem območju urbanističnega spomenika."

ODGOVOR INŠPEKTORATA ZA OKOLJE IN PROSTOR

Na Inšpektorat za okolje in prostor smo naslovili vprašanja, ki smo jih z osnutkom prijave dopolnili 7. 6. 2022. Zanimalo nas je, kaj se je zgodilo z osnutkom prijave, ali je bil osnutek prijave obravnavan, kakšen je bil postopek obravnave ter če ni bil obravnavan, zakaj ne.

V odgovoru je Inšpektorat še enkrat poudaril podrobnosti iz poslanega osnutka prijave in se sklical na obstoj takratnega Zakona o graditvi objektov: "V času prejetja dopisa ZVKDS je takrat veljavni Zakon o graditvi objektov opredeljeval pojem vzdrževanje objekta kot izvedba del, s katerimi se ohranja objekt v dobrem stanju in omogoča njegova uporaba."

Inšpektorat v svojem odgovoru pojasnjuje, da se "gradnja novega objekta, rekonstrukcija objekta, nadomestna gradnja in odstranitev objekta lahko začne na podlagi pravno močnega gradbenega dovoljenja, kar pa ni veljalo za izvajanje vzdrževalnih del na objektu."

"Iz prejetega dopisa ZVKDS (še) ni izhajalo,

da bi šlo za gradnjo, kot jo je opredeljeval Zakon o graditvi objektov (pričakovana sprememba nebivalne podstrehe v bivalne prostore - v nasprotju z izdanimi kulturno varstvenim soglasjem in prenovitveni posegi v III. nadstropju), temveč se sklepa o nekaterih bodočih dejanjih, do katerih na dan 7. 12. 2004 še ni prišlo, pri čemer o dejanski izvedbi del po 7. 12. 2004 oziroma »bodočih« dejanj, ki bi se nanašala na podstrešje stavbe IRSOP, naknadno ni bil obveščen."

Dodali so, da za izvajanje vzdrževalnih del, kot jih je opredeljeval takratni Zakon o graditvi objektov, "investitor ni potreboval pridobiti nobenih upravnih dovoljenj". Potrebno je seveda bilo pridobiti ustrezna soglasja za izvajanje vzdrževalnih del.

Svoj odgovor z Inšpektorata so zaključili s tem, da "glede na vsebino dopisa je omenjena pobuda za ukrepanje ZVKDS na IRSOP še vedno evidentirana v skladu z našimi prioriteta in načrtom dela, ki so objavljeni na naši spletni strani in čaka na obravnavo, v kolikor bi morebiti prejeli dodatne informacije o ugotovitvah, ki bi se nanašale na dejanske izvedene posege na podstrešju stavbe (kot so jih pričakovali na ZVKDS)."

ZAKAJ NI DOBRO, ČE GRE TURIZMU »DOBRO«

Turistični interesi so v Istri, še posebej v piranski občini, močno vsaksebi, zato se turizem razvija stihijsko. To je lahko usodno za sicer lepe obmorske kraje v Istri.

Trditve v naslovu se zdi malce protislovna, pa vendar, naj se sliši še tako nelogično: nekaterim sploh ni do tega, da se turizem razvija, ker jih prav malo briga, kako vpliva na družbeni produkt ali na zaposlenost prebivalstva, ker jih bistveno bolj motijo zastoji na cestah, pomanjkanje parkirišč, prezasedenost plaž, hrup iz bližnje restavracije (zabavišča), ali pa slabi vplivi na naravo, okolje, na družbo kot tako, na njene navade in razvoj nasploh.

Je pa mogoče stavek razumeti tudi še bolj protislovno (skregano z enostavno pametjo): da celo za sam turizem ni dobro, če mu gre dobro. Če mu gre dobro, ne da bi veliko premislili o tem, kakšen naj bo turizem, ne da bi veliko vlagali vanj, skrbeli za ravnotežje, za to, da bo trajal (torej da bo trajnostni), potem je očitno, da gradimo tempirano bombo, ki bo sama od sebe (od znotraj) prej ali slej načela turizem. Turizem se bo razvijal za posameznike, jim nekaj časa polnil žep in se hkrati spreminjal v nekakšno pošast, ki bo na koncu ugonobila samo sebe. Tistih, ki gledajo samo na priložnost za lastne žepce, vse te okoliščine in posledice v tem trenutku niti malo ne zanimajo. Zanima jih samo eno: obvladovanje prostora in polna mošnja.

KAKŠNA BO TOREJ SEZONA?

V prvi polovici leta kaže, da smo začeli še eno bolj ali manj običajno turistično letino. Turistov je več, kot jih je bilo v dveh pandemičnih letih, morda rahlo manj kot rekordnega leta 2019. Podobne so napovedi tudi za drugo, pomembnejšo polovico leta, ko nastopijo trije turistično najbolj intenzivni meseci. Prihodek bo vsekakor višji, že zato, ker so cene višje. Seveda bodo tudi stroški višji, vendar so podjetja iz turistične panoge optimistična. Večini kaže dobro. Manj ugodna bo sezona za tiste, ki v turizmu trošimo, ker bomo očitno morali plačati občutno več ali pa si bomo privoščili manj. V prvi polovici leta je bilo še veliko domačih turistov, potem se bo njihov delež nekoliko znižal (ne bo več bonov). Zagotovo bo več tujcev, ki jim je po dveh letih prisilnega zadrževanja v domačem kraju in domačem stanovanju očitno veliko do sproščanja, rekreacije, počitka, svobode. Precej negotovosti prinašajo posledice vojne, ki jo je sprožil Vladimir Putin z napadom na Ukrajino (in

Evropo). Vsesplošna draginja, zelo drago gorivo, njegovo pomanjkanje, negotove napovedi za jesen in zimo bodo na še ne predvidljiv način posegla v turistično dinamiko letošnjega poletja. Nedvomno pa si bodo tujci lažje kot domači gostje privoščili cenovno ugodnejšo turistično ponudbo na Balkanu.

KAJ NAPOVEDUJE PORTOROŠKA STATISTIKA IZ PRVEGA POLLETJA?

V prvih petih mesecih so v Portorožu zabeležili 448.213 prenočitev, kar je sicer 8 odstotkov manj kot v enakem obdobju rekordnega 2019. Od tega je bilo 328.000 prenočitev v hotelih (kar 18 odstotkov manj) in 120.000 v ostalih nastanitvah (kar 36 odstotkov več kot v letu 2019). Prvi podatki za junij kažejo enako število prenočitev kot leta 2019, k čemur je nekaj prispevalo letno srečanje Harley-Davidson motociklistov. Razmere na turističnem trgu se hitro spreminjajo. Čeprav je Istra v zadnjih dveh letih izgubila velik delež некоč zelo pomembnih italijanskih turistov, pa so njihovo mesto zapolnili gostje iz povsem drugih držav, veliko jih je iz vzhodnoevropskih držav (Madžarska, Češka, Slovaška, celo Poljska). Glavnina je nemško govorečih (predvsem Avstrija in Nemčija), nekaj je tudi Italijanov, Francozov, Britancev ... Večina Evropejcev vsaj začasno opušča počitnice v oddaljenih (prekomorskih) deželah in se raje poda na varnejši, cenejši dopust v razdalji

do 500 ali kvečjemu 1000 kilometrov. Ker so Hrvaška, Slovenija in Črna Gora slovele kot gostoljubne in nizkocenovne, so seveda neke vrste prvovrsten nadomestek oddaljeni eksotiki. Zaradi pričakovanja nizkih cen pa so mnogi tujci razočarani predvsem nad Hrvaško, ki očitno hitro prilagaja cene visokemu povpraševanju in stroškom.

IZGUBLJENA PRILožNOST RAZVOJA

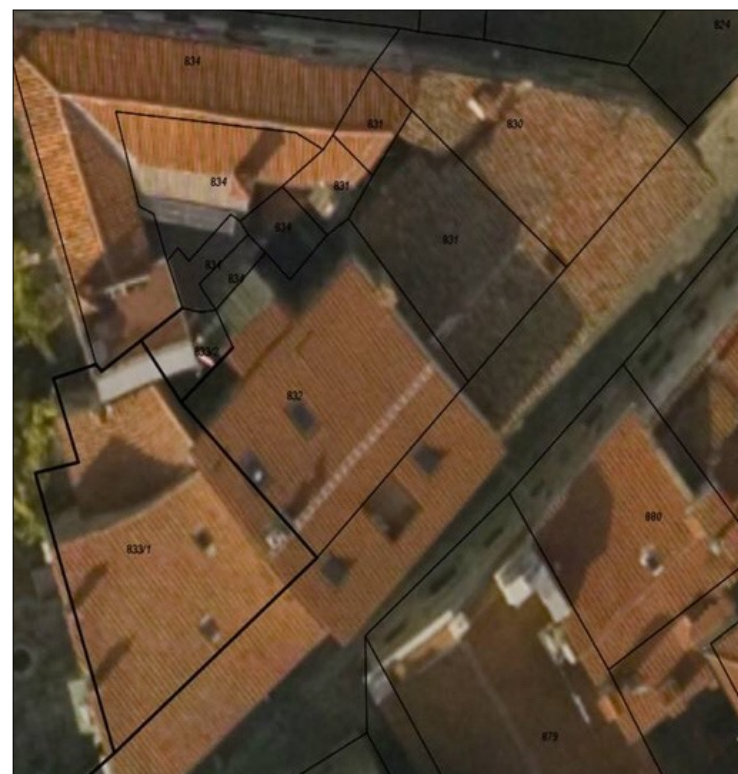
Največja izgubljena priložnost minulih dveh let (razen redkih izjem, kot so obmorski park pri Žusterni v Kopru, prenovljen hotel Grand Koper, majhen garni hotel DeGrassi in prenova hotela San Simon v Izoli, prenova Hotela Histron na Bernardinu in številni zasebni apartmaji, ki so zrasli kot gobe po dežju) je, da turizem v slovenskem delu Istre ni izkoristil teh dveh kriznih let za temeljito prenavo in temeljit (tudi vsebinsko strateški) prepod.

Politično okolje in razmere v najbolj razviti istrski občini (Piran) niso naklonjene kreativnemu kakovostnemu turizmu. Lastniki velikih (državnih) hotelov pa mislijo bolj na to, kdo bo direktor, komu bi kaj prodali, ali pa koliko dobička je mogoče dodatno iztisniti iz obstoječih hotelov. Tam, kjer hotele upravljajo pretežno državni lastniki, premalo upoštevajo, da je turizem delovno zelo intenzivna panoga in kapitalsko nisko donosna, da zahteva veliko garanja, neskončna vlaganja in izboljšave, da

Boris Šuligoj

Spodnja slika prikazuje stanje objekta iz leta 2003.

Na sliki iz leta 2008 so razvidne spremembe na objektu na 832, k.o. Piran.

LE ATTIVITÀ DELLA CAN COSTIERA

POSIZIONE DELLE MINORANZE IN SLOVENIA- MIGLIORARE L'ATTUAZIONE DEI DIRITTI

Una tavola rotonda con esperti e politici per fare il punto sulla posizione delle Comunità nazionali italiana e ungherese in Slovenia. A promuoverlo è stato l'Istituto per gli studi etnici di Lubiana. La tribuna ha visto la partecipazione di eminenti esperti e di ricercatori della materia, tra i quali anche la connazionale Lara Sorgo. A moderare i dibattiti, svoltisi parzialmente in remoto, è stato lo storico ed ex deputato di nazionalità ungherese, Laszlo Goenc. Nei dibattiti sono state tracciate similitudini e differenze tra le due minoranze autoctone in Slovenia, tutelate dalla Costituzione e da tutta una serie di norme incluse nelle varie leggi settoriali. Lo scopo era di individuare la strada per migliorare ulteriormente la loro posizione, anche in vista dei prossimi incontri con il nuovo governo sloveno sulle esigenze degli italiani e ungheresi che vivono in Slovenia. I relatori hanno posto in risalto la necessità di apportare modifiche alla struttura delle norme che reggono il sistema di tutela minoritario. Sulla loro portata e sui contenuti dettagliati

serviranno altre riflessioni. Per il presidente della CAN Costiera, intervenuto in presenza all'evento, esiste l'esigenza di rivedere alcune leggi, armonizzate con il tempo in cui viviamo. Non si tratta soltanto di tenere in considerazione la CNI, ma anche il territorio nazionalmente misto in cui essa vive. Altri relatori si sono soffermati, invece, sull'effettiva possibilità che i connazionali hanno di usare la loro lingua. La cornice giuridica risulta ottima, ma l'applicazione delle norme non è coerente. Da remoto si è collegato con il convegno per dare il suo contributo Felice Žiža, da poco riconfermato al seggio specifico per CNI al Parlamento di Lubiana. "Nel mio intervento mi sono soffermato su quelli che sono i problemi ricorrenti della Comunità nazionale italiana. Nella passata legislatura sono stati fatti passi avanti per colmare il divario tra normative e la loro attuazione pratica. Abbiamo rilevato una spinta positiva verso quelle che sono le nostre necessità. Tra gli esempi che abbiamo fatto assieme al presidente Scheriani,

la nascita dell'ufficio per il bilinguismo, poi l'assunzione di due nuovi consulenti pedagogici per le nostre scuole e ancora la base economica della CNI. Vorrei sottolineare ancora i risultati conseguiti a Radio e Tv Capodistria, dove è stata invertita la tendenza degli ultimi 12 anni che aveva portato alla cancellazione di 25 posti di lavoro e alla riduzione dei nostri diritti acquisiti nel campo dell'informazione. Dal 2018, con ambedue i governi in carica, siamo riusciti ad arginare il fenomeno. Dovremmo pensare anche a potenziare i programmi, i contenuti delle trasmissioni. Il lavoro che ci attende è molto impegnativo. Si tratterà di migliorare l'insegnamento dell'italiano nelle scuole slovene, le competenze linguistiche dei dipendenti pubblici e dei docenti negli istituti italiani. Ho trattato ancora il tema delle bandiere, dove si tratterà di uniformare l'esposizione dei vessilli delle Comunità nazionali". Sempre in remoto era intervenuto al convegno anche il presidente dell'Unione Italiana, Maurizio Tremul.

RIPRISTINO DEL TOPONIMO SANTA LUCIA- POLEMICHE INFONDATE

La CAN Costiera ha accolto con stupore gli accessi dibattiti, dai connotati negativi e offensivi che hanno fatto seguito alla proposta di ripristinare l'antico toponimo di Santa Lucia. La mozione relativa al Consiglio comunale di Pirano, dopo anni di discussioni e preparativi, era partita dalla Comunità locale e sostenuta dai consiglieri municipali italiani e dalla Comunità autogestita della nazionalità italiana di Pirano, nonché da uno dei partiti rappresentati nel Consiglio stesso. Il ritorno all'antico nome della località alle porte di Portorose, dove da secoli la locale chiesa e parrocchia sono consacrate alla Santa, sostenuto con convinzione dagli appartenenti alla CNI, sembrava finalmente un atto condiviso, accettabile e ad un passo dall'introduzione. Purtroppo si sono levate critiche immotivate e violentissime, rimbazzate anche sui social, contro la Comunità italiana, che avrebbe intenzioni revisioniste e nazionaliste. Il presidente della CAN Costiera, Alberto Scheriani, si dice rammaricato per la polemica innescata su un tema che era stato esaminato a fondo in passato e che sembrava

essere ormai di prossima soluzione. Come ha rilevato, sarà necessario includersi nella campagna per l'eventuale referendum locale su questo tema e tornare a spiegare i motivi storici, che spingono la CNI ad affiancare la Comunità locale nella richiesta del reintegro ufficiale del nome Santa Lucia. Intanto la CAN di Pirano ha promosso un dibattito pubblico sui passi da intraprendere per ridare all'abitato il suo vecchio nome. In particolare si è chiesto ai connazionali

se prediligono il ripristino del agiotoponimo in lingua slovena e italiana oppure se potrebbe bastare soltanto la modifica della definizione italiana. Nel primo caso il referendum sarebbe inevitabile, con possibili ricadute negative su tutta la Comunità nazionale italiana. Nel secondo, invece, la consultazione potrebbe essere evitata. Le posizioni restano divergenti e spetterà ai tre consiglieri comunali italiani prendere posizione, probabilmente già il 7 luglio.

SETTIMO CONVEGNO SUL BILINGUISMO A DOBROVNIK

Si è svolto mercoledì, primo giugno, a Dobrovnik, comune bilingue al confine con l'Ungheria, il settimo Convegno sul bilinguismo, organizzato dal Ministero della Pubblica Amministrazione della Repubblica di Slovenia. Hanno partecipato, tra gli altri, la vicepresidente della CAN Costiera e il suo segretario, nonché presidenti delle CAN comunali di Ancarano e Pirano, Linda Rotter e Andrea Bartole, nonché le collaboratrici dell'Ufficio per il bilinguismo della CAN Costiera. La tematica di quest'anno era incentrata sia sulle elezioni parlamentari svoltesi lo scorso aprile sia sulla preparazione a quelle future. Dopo un'introduzione sul ruolo degli organi statali competenti e sugli aspetti giuridici delle elezioni, si è prestata particolare attenzione alla composizione degli elenchi elettorali delle minoranze. In seguito, si è passati alla presentazione delle particolarità riscontrate dalle minoranze italiana ed ungherese durante lo svolgimento della campagna elettorale e nei

seggi elettorali. La CAN Costiera ha sottolineato il miglioramento nell'applicazione del bilinguismo sui manifesti elettorali, evidenziando tuttavia le differenze tra i manifesti dei vari partiti politici nei diversi comuni costieri, dovute anche alle differenti disposizioni nei decreti comunali. Sono stati, inoltre, definiti dei protocolli di

collaborazione con la Commissione elettorale nazionale anche in merito alle segnalazioni pervenute all'Ufficio per il bilinguismo, sulla mancata o errata applicazione della lingua italiana nei seggi elettorali dei comuni costieri, auspicando così un ulteriore miglioramento nelle future elezioni di quest'anno.

ALBERTO SCHERIANI RICONFERMATO ALLA GUIDA DEL COMITATO RTV

Seduta costitutiva a metà mese a Lubiana per il Comitato dei programmi italiani di Radio e Tv Capodistria. In apertura si è riunito congiuntamente con il Comitato dei programmi ungheresi per ascoltare una relazione del Direttore generale della RTV di Slovenia, Andrej Grah Whatmough, sulla situazione in cui versa l'ente. La sua valutazione indica potenziali nuove difficoltà finanziarie legate principalmente al rincaro delle fonti di energia, da qui un piano di risanamento con una riduzione dei costi del lavoro e di produzione. Per i programmi italiani non sono previste decurtazioni, ma come sempre

accade divideranno le sorti delle altre unità di produzione RTV. Il Direttore generale ha espresso soddisfazione per le modifiche dello statuto, che garantiscono alle redazioni di Radio e Tv Capodistria maggiore autonomia decisionale, anche nel campo dei finanziamenti. Subito dopo il Comitato dei programmi italiani ha proseguito i lavori in separata sede. È stato riconfermato alla presidenza Alberto Scheriani, mentre suo vice resta Damian Fischer, in rappresentanza dei dipendenti. Invariata la composizione del Comitato per quanto riguarda i consiglieri designati dalla CAN Costiera in qualità di cofondatore, sono

nuovi, invece, i due membri scelti dal Consiglio della RTV slovena, Mitja Katavič e Maja Lapornik. Scheriani ha espresso soddisfazione per la fiducia che gli è stata concessa e ha assicurato il massimo impegno del Comitato per supportare i programmi prodotti a Capodistria, attesi da sempre nuove, difficili sfide. Resta prioritario il compito di consolidare gli organigrammi delle redazioni e assicurare mezzi sufficienti per la realizzazione dei piani di produzione. Questi problemi andranno affrontati assieme alla CAN Costiera e al deputato alla Camera di stato, Felice Žiža.

REGIONALISMO- SODDISFAZIONE PER LA BOZZA DI LEGGE CON LA PROVINCIA ISTRIA

Il Consiglio di stato deciderà nel corso della prossima seduta se presentare in parlamento la bozza di legge sulla regionalizzazione. Frutto di una lunga armonizzazione, nel corso della quale sono stati sentiti i pareri dei comuni e di altri soggetti interessati, tra i quali la Comunità nazionale italiana, il documento avrebbe buone possibilità di passare. Dopo quasi trent'anni di rinvii, il secondo livello dell'autogoverno locale prevede l'accorpamento delle amministrazioni comunali in 15 province, delle quali una interesserebbe soltanto la capitale Lubiana. Quella che andrebbe ad inglobare i comuni costieri, Capodistria, Ancarano, Isola e Pirano, rispetterebbe le necessità espresse dai sindaci, dal deputato italiano alla Camera di stato, Felice Žiža, dalla CAN Costiera e da altre

organizzazioni. Soltanto questa estensione territoriale permetterebbe, infatti, di realizzare completamente i diritti della CNI e una sua adeguata rappresentanza a livello provinciale. Il nome della futura provincia sarà Istra- Istria, come del resto promesso durante la sua visita a Capodistria dal presidente del Consiglio di stato, Alojz Kovšca. La notizia è stata accolta con soddisfazione dalla CAN Costiera. Il suo presidente, prof. Alberto Scheriani, ha rilevato: "Non posso che rallegrarmi per i contenuti delle norme sulle province. Ricalcano quelle che erano sempre state le nostre richieste, soprattutto circa l'attuazione dei diritti costituzionali, che ben difficilmente sarebbe possibile in un'amministrazione che comprenda più comuni- in un primo tempo si era parlato anche dell'area

carsica. Mi compiaccio anche che il presidente Kovšca abbia mantenuto gli impegni presi e che il nome previsto sia, come da noi desiderato, semplicemente Istria. Vengono a cadere le illusioni che avevano seguito la standardizzazione del nome Istria slovena sulle carte topografiche. Come avevamo sempre sostenuto ciò non ha pregiudicato il nome da imporre alla provincia ed era un procedimento completamente separato. La questione era stata strumentalizzata per scopi pre- elettorali e si spera che sarà archiviata per sempre" ha dichiarato Scheriani. Resta da seguire ora con attenzione l'iter legislativo della regionalizzazione prima al Consiglio e poi alla Camera di stato.

SLAVKO IVANČIČ

Doma je iz Crikvenice, kjer je pri osemnajstih letih ustanovil svojo prvo klapo Crikvenica, potem vodil in skladal za skupino Vivak. Na Reki je končal glasbeno akademijo, se leta 1980 preselil v Piran in se priključil Faraonom. Leta 1983 je bil pianist v spremljevalni skupini Danijela Popoviča, ki je s skladbo Džuli nastopal na Evroviziji. Sledijo leta nastopov v tujini, sodelovanje v skupini Bazar, kamor ga je povabil Danilo Kocjančič. Njegov prvi slovenski mentor. "Imel je neverjeten posluš za glasbo, takoj je prepoznal hit." Na Melodijah morja in sonca je bil njegov največji uspeh Črta in Ko mene več ne bo. Kasneje je postal umetniški vodja tega festivala in mu skušal vrniti nekdanji blišč: spremljevalne skupine so nastopale v živo. Vsako leto je v portoroškem Avditoriju prirejal avgustovski koncert, zdaj že nekaj let ne. Leta 2015 je namreč imel prometno nesrečo, nekaj mesecev preživel v komi in nato v rehabilitacijskem centru Soča. Zdaj nastopa bistveno redkeje, kot je. Predvsem pa ne dan za dnem, v različnih mestih, tako kot včasih. Pravi, da je njegov najboljši hit Ko mene več ne bo, čeprav so mu mnogi očitali, kako prihaja s takim komadom na poletni festival sonca. Tudi komad Črta je iz tistega časa, a zanika ugibanja, da gre za črto kokaina. Ne, samo črto potegneš pod svoje življenje, enkrat. Poslušaj klasiko, rock, pop, elektronike ne, ker "mi zvok ni všeč, hočem slišati klavir, violino." Redko hodi na koncerte, nazadnje je bil na Michaelu Bubleju. Če je popularnost droga? Ne, pravi, da mu godi, če ga prepoznajo v trgovini, a iz tega ne dela zgodbe. "Sem samo

Slavko," dodaja.

Prebrala sem, da se je nesreča zgodila leta 2015. Nikjer pa ni zapisano, kaj se je pravzaprav zgodilo? Kje se je zgodilo?

Čisto preprosto, iz Lucije sem prihajal z motorinom in na krožnem križišču pri pošti je v križišče pripeljal avto z italijansko registracijo. Ne vem, če me je videl ali ne, a imel sem prednost jaz, ker sem bil na cesti, on pa je prihajal s strani. Morda je mislil, da bo speljal pravočasno. Podrl me je, padel sem, nič hudega, toda z glavo sem udaril ob rob pločnika in bil sem brez čelade.

Poškodoval si si glavo?

Glavo, možgane, bil sem v komi, nepokreten, dva meseca sem bil v izolski bolnici.

In potem?

Rehabilitacija v Soči. Tri mesece. Kadarkoli sem v Ljubljani, grem tja. Oni so najboljši, neverjetna energija in znanje. Seveda pa brez moje trdne volje ne bi bilo nič. Prvo nadstropje, kjer sem telovadil in telovadil...

Učil si se hoditi?

Vse, od začetka. Tudi besedila sem se učil na novo.

Rodil si se znova, le da si se zavedal, kaj se s tabo dogaja. Za razliko od novorojenčkov, ki, ko odraščajo, vse počnejo spontano in nezavedno?

Očitno moja glava deluje tako. Ko sem bil v tujini, v Helsinkih, sem šel v bolnico, ker nekaj ni bilo v redu z mano. Slikali so mi glavo in mi rekli, da v glavi nimam nič, da je vse v redu. Prišel sem domov in rekel ženi Ireni. »Evo, v glavi nimam nič, prazna je.«

O tebi, tudi o tvoji bolezni, so se pripovedovale zgodbe, ki so mejile že na legende, predvsem o tvoji čudežni ozdravitvi.

Res je čudežna.

In vsi pravijo, da si zdaj drugačen človek, kot si bil? Kako drugačen?

Bi rekel, da ja, drugače razmišljam, počasi, ne reagiram v trenutku in tudi družb se izogibam. Zgodba, 12. ura, Portorož, ni pomembno kje, kitara, jaz s kitaro, ljudje prihajajo, odhajajo, jaz pa ostajam. Takrat sem si tega želel, danes ne več. Ne vem, če je to plus ali ne. Sedaj se fantom opravičim in jim povem, da me kliče Irena. Zame je njeno ime sveto. V življenju je zame naredila vse in jaz pomoč rabim. Odpeljem koncert, uro, uro in pol in potem moram domov.

Hočeš reči, da si nehal žurati?

Skoraj. Na način, na katerega smo žurali včasih, od jutra do sutra, ne več. Ne morem pozabiti Danila Kocjančiča, ki ga žal ni več. On me je v osemdesetih letih, ko sem prišel iz Crikvenice, izoblikoval. To so bile neverjetne zgodbe. Ko jih

razlagam danes, se vsi čudijo in me sprašujejo, če je vse res. Tako je bilo?! Ja, tako je bilo.

Kako pa žura današnja generacija?

Drugače. Načrtovano, s kitarami, violinami, tudi hrana je drugačna. Takrat nismo razmišljali o žurih, kar zgodili so se. Imam odraslega sina Marka, živi v italijanski Gorici, ampak jaz sem živel brez njega, ker me nikoli ni bilo doma, samo žural sem in žural. Osemdeseta so bila nora leta. Moja Irena je poskrbela za vse doma. Zaradi svoje neverjetne energije sem lahko potem dobro deloval tudi na odru. Ker publika je moja, to so moji ljudje in jaz sem njihov. Zame je to sveta stvar in ko vidim roke gor, je to, to.

Od kdaj spet nastopaš?

Dve leti po nesreči sem ponovno imel koncert. Sem pa zmanjšal število koncertov in ne delam več za Melodije morja in sonca. Veliko let sem bil umetniški direktor.

Rojen in odraščal si v Crikvenici. Pred nekaj dnevi sem se spet peljala ob obali na Pag, skozi Crikvenico, ki je res vas. Kako v Crikvenici ugotoviš, da si nadarjen za

glasbo?

(smeh) Moj oče je bil velik glasbenik, jazz, klavir je bil tam. Najprej sem se učil doma, potem v glasbeni šoli. Kot otrok, na koncu osnovne šole, sem pel po bolnicah.

Kdo te je nagovoril k temu?

Ne vem, ne spomnim se.

Si kdaj pomislil, da bi počel kaj drugega?

Ne, nikoli.

Tvoja prva skupina je bila klapa?

Ja, klapa Crikvenica. To nekateri še danes ne morejo verjeti, ampak to je moja zgodba. Bil sem star 18 let in se očitno nisem zavedal, kaj delam, ko pa zdaj gledam posnetke, bi se kar zjokal. Moj oče je bil velik jazzer in imel sem malo strahu pred tem, kaj bo rekel.

A ni bolj pametno, da si izbereš drugo zvrst glasbe, kot pa da se z očetom tepeš na istem področju?

Ja. Enkrat mi je dejal: »Slavko, tvoj vokal je vrhunski, sedi za klavir, da te publika vidi in da poje in pleše. To moraš doživeti.« In tako sem začel.

Bojana Leskovar

Te je kdaj skušal prepričati v jazz?

Nikoli. Pa saj sem vse igral - jazz, pop, rock...

Po osnovni šoli si šel na Akademijo?

Ja, na Reki. Takrat sem že zmagoval na festivalih in to je bil v šoli problem. Še mamo so poklicali v šolo na razgovor, a so mi starši vedno stali ob strani.

Dokumentarni film Ennio (Morricone) pripoveduje, da je bil njegov oče trobentač-Ko je zbolel, je Ennio namesto njega igral po barih, čez dan pa je hodil v šolo. Na konzervatoriju ga je kompozicijo učil zelo spoštovan skladatelj klasike in Ennio se je vse življenje počutil manjvrednega, ker je pisal filmsko glasbo, dokler mu ni ta isti profesor priznal, da je njegova glasba ravno tako dobra kot klasična, ki jo piše sam. Si ti imel kdaj podoben problem?

Ne. Malo je to odvisno tudi od okolja, v katerem odraščáš. Crikvenica je specifično okolje, kulture je malo, nič. Ljudje so specifični, zaprti. In nihče ti nič ne reče.

Še vedno hodiš v Crikvenico?

Ja, seveda. Po mamini smrti ni več isto, svoje so naredila socialna omrežja, po katerih spremljam ljudi, s katerimi sem odraščal.

Si si kdaj želel, da bi znal delati še kakšno drugo glasbo? Tako kot Morricone, ki je delal glasbo za RCA in filme, pa Sanremo, je pa pisal tudi eksperimentalno in klasično glasbo.

Ne.

Pa bi jo lahko? Če si nadarjen glasbenik, lahko delaš pop, rock, klasiko?

Ja, jaz bi lahko, ker imam klasično izobrazbo in poznam različne vrste glasbe. Ampak ne bi. Jaz svojo glasbo živim.

Kako si se pa znašel v Portorožu?

To je zgodba... Velikokrat sem nastopal na Prince of Venice, do Črne gore in nazaj. Nekega dne izstopim v Portorožu, vidim žensko s kratkimi svetlimi lasmi in rdečimi kavbojkami. Bendu Dani, s katerimi sem nastopal, sem rekel: »Fantje, zdaj boste brez mene nekaj časa,« poklical sem mamo v Crikvenico in ji povedal, da pridem šele čez tri dni. In pripeljal sem Ireno, kmalu se je rodil Marko in v Crikvenici se je rolala zgodba, da je Slavko dobil sina. To ni kar tako.

Povej, kako si takrat živel?

Grdo, bi rekel, z današnje perspektive urejenega človeka, pri 67 letih. A takrat se je tako živelo.

Tak način življenja je bil takrat normalen!

Tista sedemdeseta, osemdeseta. Ne samo, da smo bili mlajši, tudi obdobje je bilo tako.

Tako sem si želel živeti. In po pravici povedano me je bolel k...c za vse. Kaj bo v ponedeljek, kaj v torek, jaz sem živel.

Kako so takrat zgedali tvoji dnevi?

Vsi so bili isti. Morda poudarek na kakšnem vikendu, ko smo imeli nastope. Spoznal sem milijon ljudi.

Vstajal si okoli poldneva, prišel k sebi in proti večeru si se pripravil na nov žur. Je bilo tako?

Je. Zato sem v tistem času pozabil na svojega sina. Nastopov je bilo na tisoče, o denarju, ki sem ga zaslužil, sploh ne bom govoril.

Kdaj se ti je rodil sin?

Leta 1982, bil sem star 28 let. Danes je izoblikovan človek, ima svojo službo, ampak čutim, da to, kar sem takrat počel, ni bilo prav. Za razliko od leta 86, ko se je rodila hčerka. Bil sem v tujini, po osmih letih sem se odločil, da moram domov, ker bo šla moja hči v šolo. To je bil zame dogodek. Hočem samo povedati, da sem normalen človek, ne nek kreten, ki bi mu bilo vseeno za take stvari.

Sta se s sinom o tem kdaj pogovarjala?

Sva, a je med nama ostala distanca.

Vrniva se še k tvoji glasbeni poti. V**Crikvenici klapa, potem prvi bendi, po kakšnem principu si izbiral ljudi, s katerimi si delal?**

Vedno je na prvem mestu znanje, potem pa vse drugo. Znanje prepoznam takoj, potem pa kmalu ugotoviš, ali boš z nekom tudi pil kavo in kako boš končal večer. Je pa res, da sem dopuščal marsikaj. Mi je jasno, da najamejo bend, ne pa posameznika in kot šef benda sem skrbel tudi za to. Recimo v Münchenu, v hotelu Bayerische Hof, sem bil kralj, ampak to sem si izbral sam, noben menedžer ni posredoval.

Veliko glasbenikov iz Slovenije je v tistih**časih hodilo v tujino: v Švico, Avstrijo, Nemčijo. Kako so prišli ravno do vas?**

Nekdo me je poslušal in ponudil nastop. Nastopal sem z bendom Casino.

Nič po vezah?

Ne, jaz sem bil garancija za kvalitetne nastope.

Te glasbene turneje so bile, sodeč po filmih, ki so bili o tem narejeni, ena sama jeba. Recimo film o Janis Joplin. Igrali so v nemogočih krajih in lokalih, nekje so jih pljuvali, drugje jih niso hoteli poslušati, cele dneve so se vozili, popivali, drogirali, tako da so zvečer komaj stali na odru. Tudi pri vas je bilo vse to, alkohol, droge?

Alkohol ja, droge pa ne.

Neee?

Ne. Res. V Rusiji recimo sploh ne. Alkohol, to pa ja.

Si ga veliko prenesel?

Ja. Priznam.

Nisi pa hodil pijan na oder?

Ne, to pa ne. Enostavno sem vedel, da takšen ne moreš in ne smeš na oder.

Kakšna je razlika med tujino in Slovenijo? V odnosu do glasbenikov.

Bistvena, v tujini si glasbenik, tukaj si pa kar nekaj.

Zakaj si šel v tujino?

Osem let sem bil v tujini. Razlog je bil, brez blefa, denar. Bajno sem zaslužil.

In najbrž veliko tudi porabil?

Ja, živel sem na veliki nogi. A sem bil tudi ime.

In po osmih letih si se vrnil v Portorož?

Čutil sem, da se moram vrniti, ker moja punca bo šla v šolo. Najprej je bila težava v bendu, potem so se umirili in začel sem s solo kariero.

Ali so te po osmih letih v tujini doma**pozabili?**

Ne, niso me. Vmes sem koncertiral tudi doma. Pa vzdrževal sem tudi stike z ljudmi iz tega biznisa.

Katere pesmi se spomniš iz mladosti?**Prve?**

Uuuu (dolg premor)... Ko sem bil še otrok s slikanicami (zapoje): Mrav mrav živ i zdrav, vrtil se po travi...

Kaj pa popevka?

Mi ljudje smo kot morje...

Je razlika med nastopom na zabavi in koncertom?

Meni ne. 20 ali 2000 ljudi. Vedno počnem to z isto energijo. Hočem do poslušalcev in oni morajo k meni.

V prejšnji številki časnika Obala plus sem se pogovarjala z Magnificom, ki pravi, da je razlika med velikimi koncerti, recimo v Stožicah, ali intimnimi prostori, kot je denimo dvorana v Šiški. V Stožicah so ljudje v barvni kulisi, razen tistih v prvi vrsti, v drugem primeru pa natanko ve, kako kdo sprejema njegovo glasbo.

No, to razliko poznam. Ko smo si zelo blizu, čutim ljudi, morda celo poznam, takrat hočem biti oseben, hočem ljudem skozi pesem, govor povedati, kaj čutim, oni pa mi to vračajo. To je velika zgodba, tudi na koncertih.

Se ti je kdaj kakšen koncert ponesrečil?

Ne, nikoli.

Se ti kdaj sanja o glasbi?

Sanjam koncerte, kje bo klavir, kje bo kitara, kje bodo zvočniki... Vidim oder, publiko.

Si bil kdaj ljubosumen na kakšno pesem?

Ne, nikoli. Preveč sem zaljubljen v svoje pesmi.

POLETNI TRETMAJI, ZA KATERE MORATE VEDETI

Poletje je čas, ko koža zaradi lahkotnih oblačil ujame več sončnih žarkov ter kisika in ob pravilnem ravnanju zasije v vsej svoji lepoti. Zanj poletni poskrbimo tudi tako, da med 10.00 in 17.00 uro načrtujemo aktivnosti v zaprtih prostorih. Uživanje v zdravi senci bo dobro delo tako koži kot umu. Izberimo aktivnosti, ki bodo naši koži pomagale pri čiščenju odmrlih celic, globinski navlažitvi in pridobivanju postopne porjavitve. Če se ob njih tudi celostno sprostim in napolnimo z novo energijo, še toliko boljše.

IZBRANI TRETMAJI, V KATERIH LAHKO UŽIVATE V TERMAH PORTOROŽ

Priprava telesa na sončenje je ključnega pomena za zdravo in enakomerno porjavelo polt. Piling je ključnega pomena, saj odstrani odmrle celice in tako dovoli soncu, da enakomerno obarva vašo polt. S kratko masažo pospešimo mikrocirkulacijo, izločanje vode iz telesa in njegovo razstrupljanje. Ker se 20-minutni **MEDITERANSKI PILING** izvaja s kristali tradicionalne morske soli, ki kožo obogatijo z minerali, bo primeren tudi za tiste, ki smo vedno v naglici.

LUMAFIRM® body firm & Glow je 70-minutna skrivna bližnjica do kože, ki sije kot biser. Nega telesa proti staranju, ki deluje na učvrstitev in vlaženje kože, se izvaja z izbrano kombinacijo naravnih sestavin, kot so sirek, kombuča, diacetyl boldine, limona, verbena, čebelji vosek in ekstrakt zelenih oliv. Tretma zagotovi takojšen rezultat – kožo učvrsti in jo globinsko nahrani, kar je v poletnem obdobju zelo dobrodošlo, saj nam med drugim prihrani vsakodnevno nanašanje vlažilnega losjona.

OSVEŽITEV LEPOTE je 40-minutna obrazna nega, ki se lahko pohvali s patentirano Cell Guard HSP učinkovino z dvema morskima in štirimi rastlinskimi olji za zaščito in izboljšanje stanja suhe kože. Nega je zaradi njene vsestranskosti primerna tako za mlado kot za zrelo kožo. Med nego kombinirano nanašamo patentirano kremo in serum, ki pomagata pri težavah s poškodovano kožo in jo postopno globinsko obnovita. Sončne opekline niso ne zdrave ne prijetne, ampak se, roko na srce, zgodijo. **ALOE VERA WRAPP** je kombinirani tretma, ki vključuje osvežilno oblogo telesa s 100 % aloe vera gelom in hranilno masažo s kokosovim oljem. Kokosovo

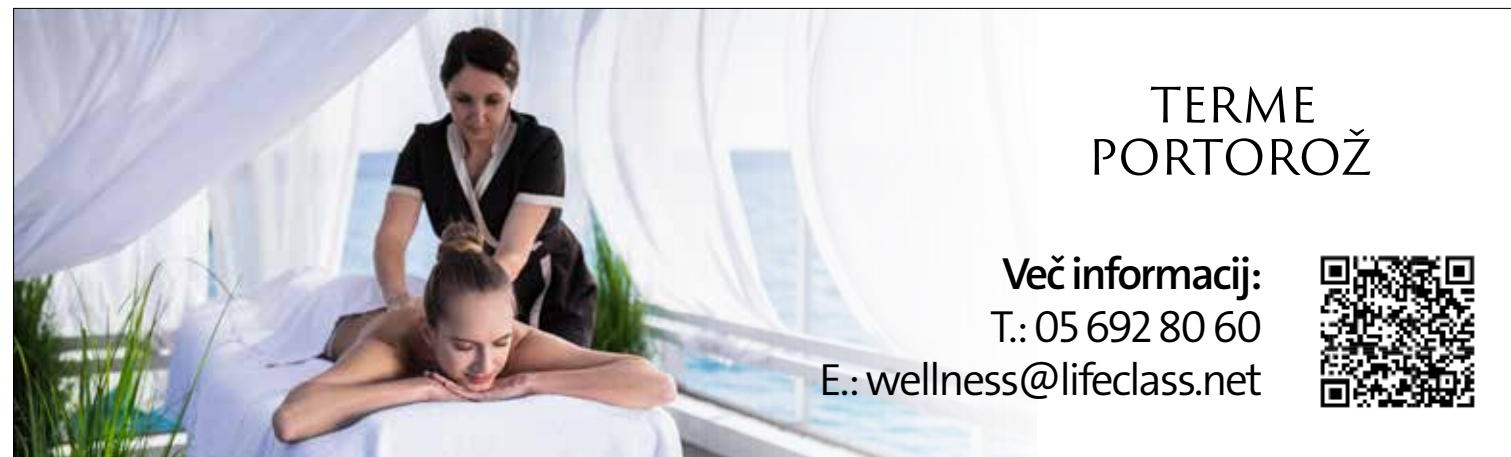
olje, bogato z maščobnimi kislinami, dokazano lajša težave s pordelo in vneto kožo. Aloe vera kožo navlaži, pomiri in lajša kožna vnetja. Program je primeren za vse tipe kož in se posebno priporoča tistim, ki so bili predolgo izpostavljeni soncu. Tretma se izvaja 60 minut v ekskluzivnih paviljonih na petzvezdični plaži Meduza. Vašo kožo razvajajte v Termah Portorož že od 28 € dalje.

Informacije in rezervacije

www.lifeclass.net

05/692 8009

wellness@lifeclass.net

TERME PORTOROŽ

Več informacij:

T.: 05 692 80 60

E.: wellness@lifeclass.net

Tartinijev trg z elipso so najprej vzljubili otroci, nato še vsi drugi prebivalci.

z vodo igrajo. Tako se začne prvinska in mokra ljubezen do vode - da jo otipam, se zmočim. A to je antropologija. Naredil sem celo obrežje, ki ga je industrija izropala, veliko stekla je, postavil sem velike kartonske elemente, podobne kot velike reklame za Coca-Colo, na njih pa so fotografije otrok-zmagovalcev natečaja dunajskih šol, ki so pisali tekste z naslovom **Kaj je zame voda**. Portret tega otroka, natisnjen na teh kartonih, se vidi od daleč, velik je, nasproti njega pa so natisnjeni obrazi velikanov našega časa - od Schuberta do Mozarta in drugih. Ta, ki je zmagal na natečaju o vodi, bo vedno razumel, da je voda nekaj posebnega, tu se začne ta antropologija, saj se otrok tu igra, se umeže z vodo in to je to. Saj delam nebotičnike, a najraje delam tekture mesta, saj so blizu življenja, blizu ljudi.«

Boris Podrecca je nekoč rekel: »Kaj je v arhitekturi najtežje? Doseči neko avro in dostojanstvo, to da je hiša gentelman.« To

je eros arhitekture, kajne? Kolikokrat ste mu bili dovolj blizu, da vas je osrečil?

»Tudi lepa punca in Monica Belluci me tako ganeta (smeh). Vedno, ko gledam kaj lepega, rečem nekaj drugega. A ta eros čutim vedno pri zadnjem projektu, najbolj ga ljubim. Če tega ne bi bilo, bi življenje ne šlo naprej, ampak nazaj. Kot bi mamu z osmimi otroki vprašali, katerega ima najraje. Zadnjega verjetno, najmlajšega, ki je še svež, lepo diši in nima pubertetniških aken.«

Epidemija je postavila svet na glavo, tudi vojna v Ukrajini ga bo, vse je neločljivo povezano in svoj davek je plačala tudi arhitektura.

»S pandemijo sem jaz osebno prvič imel minus. Vsi v biroju smo imeli covid, razen enega. Kolegi iz Italije so šli domov k mamam v Italijo, nekateri so delali od doma, a arhitekture ne moreš delati od doma, treba se je pogovarjati, si izmenjevati ideje. Le tako gre potem svinčnik, namesto na

Millenium tower

levo morda na desno in zgodba dobi drugo smer. Z epidemijo smo v arhitekturi izgubili pojem slučajnosti, s to tehnologijo, ki jo zdaj imamo. To pa je za arhitekturo, kjer moraš bit praktik, a moraš znati tudi sanjati, katastrofa. Kako bomo to povezali z našimi sanjami? A zdaj pač delamo tako. ORF je o meni naredil film, ki ga je videlo okrog dva milijona ljudi in nato je 3 SAT kupila ta film, nakar ga je videl ves svet in zdaj mi pišejo moji nekdanji študentje, recimo nekdo iz San Franciscas: »Vi, profesor, še delate na ta način, kako lepo.« Vesel sem, da se me radi spomnijo, tako vidiš, da nisi zaman delal do treh ponoči, da si se trudil nekaj dati ljudem. Ko si starejši, se umiriš.«

Poučevanje, življenje

Dolgih 25 let je profesor Podrecca poučeval študente arhitekture po svetu. Od Lozane, Pariza, Londona, Benetk, Milana, Trsta, Ljubljane, Maribora, Harvarda, Dunaja, Stuttgarta. Zelo

slikovito odgovori na vprašanje, kaj ga je navdihovalo za poučevanje in zakaj je izgubili apetit zanj: »Nehalo me je zanimati, ko so prišle nove generacije. Nek četrtek ob devetih zjutraj sem imel v predavalnici 300 ljudi. Podoba je bila takšna: dva Japonca sta napol spala in žvečila, z zamudo je v predavalnico vstopilo dekle s sladoledom v roki in nato je gledalo v zrak. Saj bi lahko ostal še tri leta, a je bilo dovolj, želel sem zopet delati kot arhitekt.«

Po navdih gre rad v Benetke. Po kaj pa v Piran, kjer je tudi častni občan - po mir, počitek?

»Piran je počitek, a vzbuja tudi razmislek, ni nekaj praznega, ima veliko poetike. Ravno danes sem gledal hišo beneške arhitekture, ne vem, kaj je v njej, morda je bila nekoč glasbena šola in ganila me je altana. Nekoč so tam služkinje prale in sušile rjuhe, jaz sem na Guidecchi v Benetkah zidal lepe hiše in altane naredil zato, da se tja usedeš, uživaš in gledaš panoramo. Gledaš profano in v tebi se zbudi sakralno.«

Število del Borisa Podrecca je res veliko. Do leta 2016 jih je bilo precej, preko številke 400, več kot polovica je bila uresničenih, zdaj jih je še več. Pa vendar je mladi Boris rad igral nogomet, kot vratar Triestine igral nogomet tudi v Ljubljani, stadiona pa še ni ustvaril: »To je moja tragedija, a moj sin je konstruktor, inženir in je ravno zaključil stadion v Leipzigu, najraje bi ga sunil... haha.«

»Kaj je najlepše v življenju, gospod Podrecca?«, ga vprašam za slovo.

»Zbuditi se zjutraj in ni te sram, da to, kar si naredil, nič ne pomeni. Pač pa čutiš zadovoljstvo. Moja največja sreča so štirje vnuki. Moja mala Luisa ima 2 leti in pol, sin z njo govori nemško, mama portugalsko, med seboj starša govorita angleško. Čeprav ima mamu Portugalko, ima svetle lase, je blondinka in ko pride v Porto, jo gledajo kot svetnico. Ko si namaka roke v lavorju, reče po angleško: »It is wet.«, mokra je. Ne uči se angleško, sliši starše, ima pa budne senzorzje. To so najlepši trenutki v življenju.«

Za gostoljubje ob nastajanju pogovora z Borisom Podrecco se zahvaljujemo Skupnosti Italijanov Piran.

Hotel ladera

Triest

CENE VOZOVNIC ZA VLAK OSTAJAJO NESPREMENJENE

Ali veste koliko vas stane pot? Ljudje se čedalje bolj zavedamo pomena skrbi za okolje in trajnostnega razvoja. Število potnikov, ki za svojo pot na delo izberejo vlak, zadnja leta v povprečju narašča. Na slovenskih tirih lahko opazimo vse več novih vlakov. Cene goriva so višje in posledično tudi višji stroški prevoza z avtomobilom, cene vozovnic za vlak pa so nespremenjene. To so dobri razlogi, da tisti, ki za prevoz na delo še ne uporabljamo javnega prevoza, preverimo, ali se lahko na delo vozimo vsaj del poti z vlakom.

CENE ENERGENTOV SO SE ZVIŠALE, CENE VOZOVNIC ZA VLAK SO OSTALE NESPREMENJENE

Medtem ko se na trgu dražijo energenti, cene vozovnic za vlak ostajajo enake. V razmislek smo v spodnji tabeli prikazali primerjavo stroškov vožnje z avtomobilom v primerjavi z vlakom.

Relacija	Mesečni strošek prevoza z avtomobilom (Izračun stroška goriva brez vinjete za 20 delovnih dni v mesecu.)*	Cena mesečne vozovnice za vlak
Celje-Ljubljana-Celje (88 km)	458 evrov	196 evrov

Najbolj ugodna izbira za vsakodnevna potovanja je zagotovo letna abonentska vozovnica, s katero se štiri mesece vozite brezplačno.

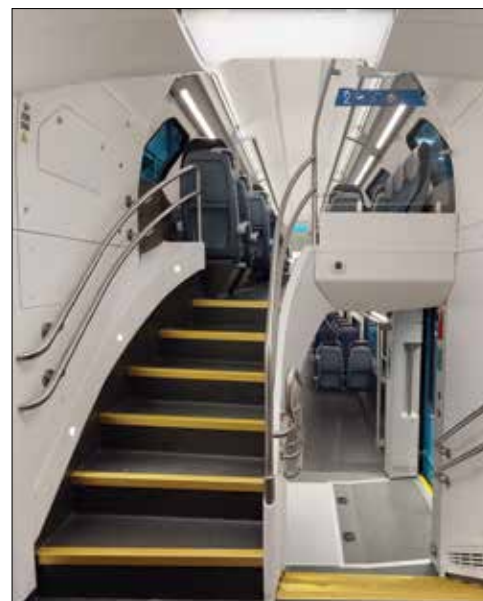
Relacija	Letni strošek prevoza z avtomobilom (Izračun stroška goriva brez vinjete za 20 delovnih dni v mesecu.)*	cena letne vozovnice za vlak
Celje-Ljubljana-Celje (88 km)	5.496 evrov	1.568 evrov

*Vir izračuna stroška prevoza z avtomobilom s povprečno porabo goriva dizel 7 litrov na 100 km, na dan 11. 5. 2022: <https://www.amzs.si/>. Izračun cene abonentske tedenske, mesečne, polletne ali letne vozovnice za vlak lahko preverite na spletni strani <https://potniski.sz.si/abonentske-vozovnice/>

VLAK JE NA POŠAMEZNIH ODSEKIH TUDI ČASOVNO ZELO KONKURENČEN CESTI

Potovalni čas je precej odvisen od konfiguracije proge in dovoljenih hitrosti voženj. Z investicijami v infrastrukturo lahko pričakujemo vedno boljše vlakovne povezave. So pa že sedaj odseki prog, ki so časovno konkurenčni cesti, npr. pot iz Borovnice v Ljubljano ali proga Ljubljana-Dobova, kjer ima nekje do Sevnice časovno prednost vlak, prav tako proga Jesenice-Kranj-Ljubljana in Kamnik-Ljubljana itd.

MED POTJO LAHKO POČNEMO KAJ VEČ

Potovanje z vlakom je v razvitem svetu in tudi pri nas vse bolj pogosto. Gre za odgovorno dejanje posameznika, ki želi prispevati k čim nižjemu onesnaževanju, hkrati pa potovati varno zase in druge. Svoj čas potovanja pa lahko nameni sopotnikom, delu, razmišljanju, meditaciji ali pa preprosto počitku. Kot pravijo na Slovenskih železnicah, si želijo, da bi čim več ljudi preizkusilo potovanje z vlakom, njihova naloga pa je, da potovanje naredijo všečno.

DO JESENI KAR 52 NOVIH SODOBNIH VLAKOV

Novi vlaki zagotovo pomembno vplivajo na boljšo kakovost prevozov potnikov v železniškem prometu. Do jeseni 2022 bo na naših tirih 52 novih potniških vlakov. Od tega bo 21 enopodnih in 10 dvopodnih (dvonadstropnih) električnih ter 21 enopodnih dizelskih vlakov. Vsi novi vlaki so zelo prostorni. Vsa vrata so opremljena z izvlečnimi stopnicami, kar omogoča preprostejši vstop in izstop tudi za gibalno ovirane osebe. Na voljo je več prostora za prevoz koles, toaletni prostori so prostorni, prilagojeni tudi za invalide in mlade starše - s previjalno mizo, avtomatsko klimo in velikimi panoramskimi okni. Vlaki omogočajo sodoben informacijski sistem, vtičnice za polnjenje elektronskih naprav, opremljenost s signalom Wi-Fi in s tem dostop do internetnih vsebin.

ČE ZA PREVOZ UPORABLJAŠ VLAK, POMEMBNO PRISPEVAŠ K VAROVANJU OKOLJA

Železnica ima razvidno prednost v primerjavi z drugimi oblikami prevoza, saj že danes za prevoz potnikov in tovora uporablja električno energijo,

ki je v 50 odstotkih pridobljena iz obnovljivih virov. Pri prevozu potnikov med Mariborom in Ljubljano tako železnica porabi povprečno šestkrat manj energije na potnika kot v cestnem avtomobilskem prometu.

IZOLA V SRCU LORELLE FLEGO

MESTO SKRITIH ULIC IN ČUDOVITIH KOTIČKOV

Čprav je živila po vsem svetu, Lorella Flego nikoli ne pozabi omeniti svoje domače Izole in tega, kako je navezana na to obalno mesto velikega srca. Ko se, vedno brezhibno urejena, pojavi na televiziji, vedno posije sonce. S svojo pozitivnostjo, nalezljivo dobro voljo, živahno klepetavostjo, širokom nasmehom in ljubeznijo do vsega lepega in dobrega, predvsem pa mode, zna številnim polepšati življenje. Enako živahno klepeta tako v slovenščini in italijanščini, svoje kariere pa ni nikoli gradila na škandalih, temveč poglobljenem poznavanju mode in televizijskega dela. Ko ugasnejo kamere in mikrofoni na prireditvah, ki jih z užitkom vodi, pa je simpatična Primorka, ki zna življenje zajemati z veliko žlico. Čprav uživa v vodenju oddaje, urejanju svojega spletnega portala in poročanju z modnih dogodkov najprestižnejših oblikovalcev v Milanu in Parizu, pa se vedno najraje vrača domov k hčerki Sofiji in partnerju. Zaupala nam je, kaj ji je tako ljubega v domačem mestu.

Čprav si je zgradila uspešno televizijsko kariero, si je temnolaska z izrazitimi modrimi očmi, za katere so mnogi namigovali, da nosi barvne leče, kot majhno dekletce želela postati balerina, a ji je usoda namenila drugačno pot. Še pred polnoletnostjo je začela delati na televiziji. To je bilo, ko so se z družino vrnili iz Afrike. Lorella in njen šest let starejši brat Andrea sta namreč s staršema nekaj let svojega otroštva preživela

Lorella je zelo navezana na modo in obalno Istro.

tudi v Gani, kjer je oče Aurelio pet let delal kot predstavnik Tomosa. Teh let se spominja le bežno, saj je bila premajhna. »Sicer pa smo bili na različnih delih sveta: najprej v Afriki, Bologni in Kopru, nato pa še po svetu, saj smo z družino veliko potovali. Morda se tudi zaradi tega običajno ne navežem na kraj, prej na ljudi, saj mi je vseč, če se veliko premikam, raziskujem zgodbe, zgodovino in utrip mesta. Prav zaradi teh premikov nisem imela časa opazovati spremembe v slovenski Istri, sploh glede Kopra. Zdi se mi, da sem se nekega dne zbudila in je bilo vse spremenjeno, postalo je res sodobno mesto, z odlično kulinarčno ponudbo, urejeno plažo, lepimi parki in turisti... Vsega tega včasih ni bilo. Pogrešam pa malo več aktivnosti v starem delu mesta, a opažam, da je to težava povsod: mestno jedro včasih kar izumira, kar je res škoda, saj prav v njem najdemo najlepše stavbe, ulice, vodnjake in na sploh zgodovino,« pravi Lorella, ki je nekaj znanja nabrala tudi čez mejo, v Trstu.

»Glede na to, da pripadam italijanski manjšini in je moj materni jezik italijanščina, ni bilo dvoma, da bom šla študirat v Italijo. Na študentska leta, študirala sem otroško psihologijo, imam zelo lepe spomine, saj smo se res zabavali in hkrati veliko učili, vsak dan sem se vozila gor in dol, a ni bilo prav nič naporno, celo v Trstu sem hitro parkirala, kar se danes sliši utopija, vem, a tisti časi so bili povsem drugačni. Trst je bil, kar zadeva zabave in ponudbe, zelo bogat in povsem drugačen v primerjavi z našo obalo, a mislim, da so te razlike prisotne tudi danes. V mojih očeh je to povezano s povsem drugačno kulturo, ki je pač italijanska, kar se pozna pri hrani, modi, arhitekturi, življenju, povsod. Bilo mi je zelo všeč takrat in tudi zdaj, ko imam prosto popoldne, se zelo rada zapeljem "čez mejo" na kavo, sprehod ali kar tako,« pove temnolaska, ki se zadnjih deset let z vseh obveznosti vrača domov, v Izolo.

ŠARM POČASNEJŠEGA ŽIVLJENJA

» Izolo še raziskujem, to pa zato, ker kljub temu, da v tem mestu živim že tako dolgo, enostavno ne najdem tistega prostega časa, da bi jo temeljito in v miru raziskala. Zaradi službe sem namreč neprestano med Koprom in Ljubljano. Tako, da ima Izola v mojih očeh še vedno veliko skritih ulic in čudovitih koticov, ki so sploh pozimi zelo mirni in zaspani. Na Obali mi je namreč najbolj pri srcu podnebje in tudi nekoliko bolj počasen življenjski ritem; ker sem veliko v Ljubljani, vem, kaj pomeni preživeti jutro v koloni, ne najti parkirnega mesta in gledati nestrpnost ljudi, ki se jim mudi v službo. Tudi na naši istrski obali je sicer nekaj takih utrinkov, še posebej med poletno sezono, ko je nekoliko več turistov, a splošno gledano je

V dobrega četrta stoletja je ostala zvesta svojemu prepoznavnemu slogu - brezčasni eleganci in kakovostnim oblačilom.

življenje tukaj kvalitetno in brez večjega stresa. V Izoli obožujem ribiče, sploh v hladnih mesecih, ko imam vedno občutek, da tvorijo svojo zelo osebno skupnost. Takrat se čas ustavi in takrat

V Izoli ima najraje tiste koticke, kamor turisti ne zaidejo.

tudi vem, da je mesto, v katerem živim, polno šarma, kot bi bilo malo ujeto v času, skoraj zaspano, a hkrati tako privlačno,« je poetična voditeljica in novinarka, ki uživa tudi v svojem

Voditeljica je rada vedno in lepo oblečena. Je prava mojstrica za nakupovanje. Uživa na razprodajah, najraje nakupuje ko je slabe volje, ker jo tovrstna nakupovanja spravijo v dobro voljo in ji polepšajo dan.

domu. S partnerjem sta si ustvarila svojo oazo varnosti in mirnosti, sveti kraj, ki povsem odseva to, kar sta, njuni duši. »Zelo dobro se počutim, ko potujem po svetu, a super je tudi, ko sem doma,

ker sem si ustvarila prostor za svoje misli, branje, kuhanje, uživanje... V resnici vedno pravim, da bom v naslednjem življenju gospodinja, ker mi tudi doma nič ne manjka in zelo rada opravljam vse obveznosti, povezane z domom,« je priznala, čprav ji tega na prvi pogled ni videti. Ko pa se odpravi na sprehod po izolskih ulicah, pa se znajde pred težkim vprašanjem, kateri je njen najljubši koticek v mestu.

NE MARA NABITIH PLAŽ

» Nimam koticčka v smislu parka, bara, restavracije, prej bi rekla, da je odvisno od sezone in navdiha. Najbolj mi je všeč spomladi, preden jo obišče truma turistov, ko lahko že ješ na terasah in si z eno nogo skoraj v morju. In potem jeseni, ker je običajno topla in prijetna, hkrati mirna in polna barv. Rada jem ribe tako, da si z veseljem privoščim kakšno dobro restavracijo, sploh čez teden, ko je lažje najti mizo brez rezervacije. V Izoli so mi najbolj ljube stare ulice mestnega jedra, kjer je polno urejenih balkonov z rožami in starejši sedijo pred vhodnimi vrati ter opazujejo življenje. Nisem pa ljubiteljica nabitih plaž in turistov v kopalkah sredi mesta, zdi se mi, da je to znak nespoštovanja in slabe vzgoje. Moja hči Sofia pa ljubi vse, ker je zelo družabna, so ji všeč lokali s teraso in dobre restavracije, nedvomno tudi parki in ulice, kolesarske steze in nikakor ne smem pozabiti na čudovito Parenzano, ki teče prav ob mojem domu, kjer vsak dan sprehajamo psa in uživamo med vinogradi in v popolni naravi. Vedno pomislimo: "Naslednjic gremo ven z deko in naredimo piknik!" » Prej ali slej bo prišlo tudi do tega,« zaključuje. Foto: ZEN

Domače mesto ji je še posebej ljubo spomladi in jeseni, ko je že (še) toplo, a ni množice turistov.

70 LET VLADANJA KRALJICE ELIZABETE II.

Štiridnevno praznovanje za platinasti jubilej priljubljenje monarhinje.

Kraljica Elizabeta II. je pri svojih častitljivih 96. praznovala 70 let vladavine. Ikona moderne dobe se seveda ne more več tako vestno udeleževati vseh dogodkov, tudi med jubilejem jo je bilo moč videti le za nekaj trenutkov, česar ji ni nihče zameril. Nasmehana kraljica z družino se je dvakrat pojavila na balkonu Buckinghamske Palače.

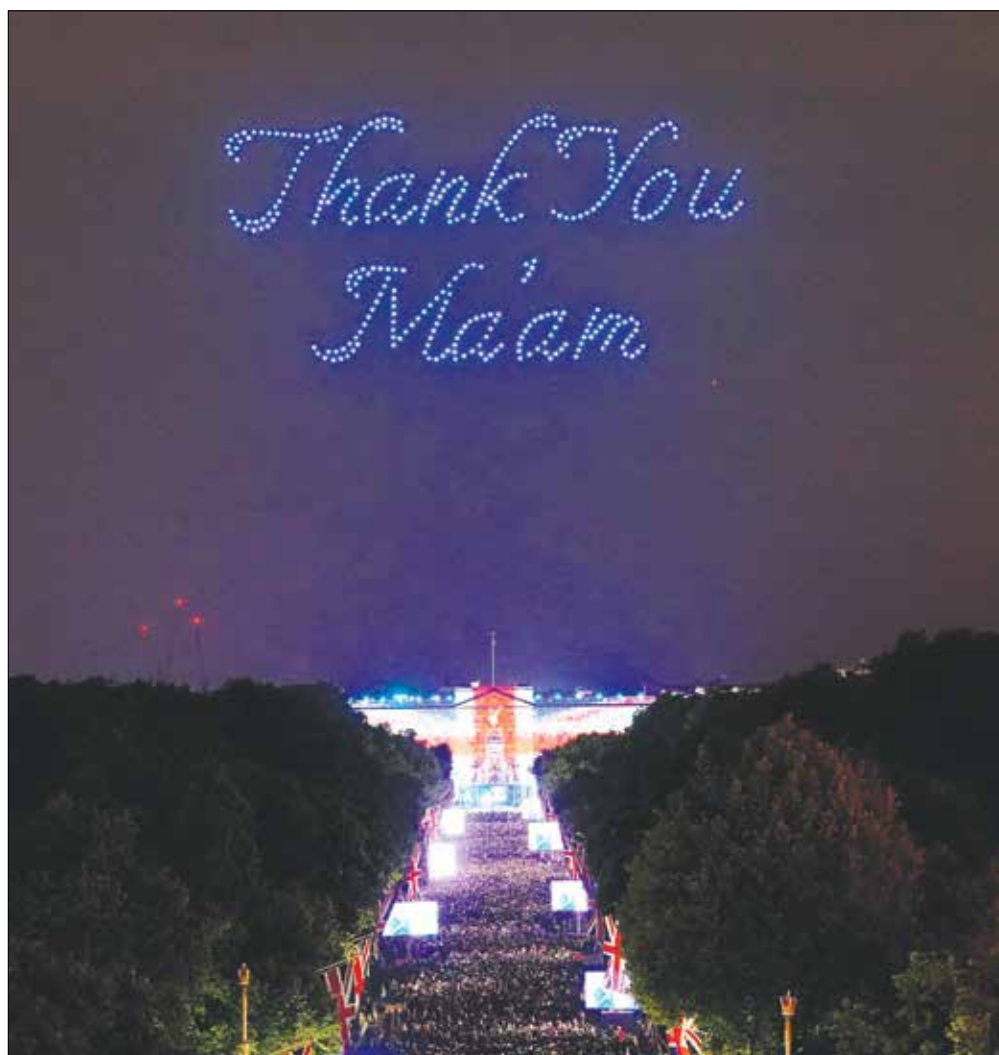
PROTOKOLARNI ROJSTNI DAN

Parada, imenovana Topping the colour, je otvorila dogodke 2. junija. V prvi polovici meseca obeležujejo Britanci kraljičin rojstni dan, čeprav je rojena 21. aprila. Kralj Edward VII. je bil tisti, ki je prestavil parado na mesec junij. Rojen je bil novembra, vreme na otoku pa je vse prej kot

zanesljivo za dogodke na odprtem skozi celo leto, kaj šele jeseni. Ob prvem dnevu obeleževanja platinastega jubileja je bila kraljica tretja najdlje vladajoča monarhinja v zgodovini, sredi junija je prehitela nekdanjega tajskega kralja, pred njo je le še Ludvik XIV. francoski, na domačih tleh pa je že pred časom premagala vse predhodnike. Na prvi paradi po letu 2019 je za barve poskela irska garda z več kot 1200 enotami, Elizabeta II. pa se je pridružila z večjim delom družine predstave v zraku z več kot 70 letali Kraljevega vojnega letalstva. Harry in soproga Meghan sta bila prisotna, v neformalnem delu, saj sta se odrekla dolžnostim. Prav tako ni bilo princa Andrewa, ki se je umaknil iz javnega življenja zaradi zadeve Epstein. Prvič je britanska kraljica jubilej obeležila brez svojega življenjskega sopotnika, princa Philipa. Sledilo je bogoslužje v katedrali Sv. Pavla, predzadnji dan pa je bil na sporedu derbi v

prestolonaslednica, vendar je to postala v otroških letih in bila zato pripravljena, potem ko je stric, princ Edvard, abdiciral. Oče, kralj Jurij VI. pa ni bil deležen nikakršnega kraljevskega šolanja in se je kljub temu dobro odrezal, saj je preživel drugo svetovno vojno in ostal v obleganem Londonu, na prestolu pa zaradi bolezni ni ostal dolgo. Mladoporočena princesa krone ni nikakor pričakovala ali želela tako zgodaj, a je tudi sama resno poprijela za delo in postala prva kraljica po dveh stoletjih. Naj bo pojem monarhije še tako zastarel, je krona v Veliki Britaniji pomembna, večini ustreza, vsaj dokler je to Elizabeta. Na Otoku je "razrešitev" monarha lažje kot odstavitev prvega ministra, stoletje in pol pred francosko revolucijo je bil takratni kralj, Karel I., dekaptiran, od tedaj morajo vladajoči uživati podporo "podložnikov" in parlamenta. Jubilej je priložnost, da ljudje pokažejo odobravanje ali nestrinjanje, saj za to ni volitev, po Elizabetinem platinastem sodeč, ima kraljica mesto v britanskih srcih. Sama je zagotovila, da bo vse življenje, naj bo dolgo ali kratko, posvečeno dolžnostim do ljudi, da ne bo nikdar abdicirala in da bo svoje ljudstvo ljubila z dna srca. Po sedemdesetih letih je zagotovo dokazala, da je "ženska beseda", ki Angležem morda daje občutek stalnosti, saj ni videti, da bi se je želeli znebiti.

kraju Epsom Downs, zvečer pa jubilejna zabava z živo glasbo. Po kratkem posnetku kraljice z medvedkom Paddingtonom, pa tudi z Jamesom Bondom, so koncert otvorili nekateri člani skupine Queen. Na žalost pred Buckinghamsko palačo ni odmeval glas Freddieja Mercuryja, se pa Adam Lambert odreže v svojih interpretacijah. Nastopili so še številni velikani kot Rod Stewart in Diana Ross, Elton John pa je "Your Song" posnel v kraljičini najljubši sobi v Buckinghamski palači. Na zadnji dan so se Angleži zgrnili na ulice za tradicionalno skupno kosilo za ogromnimi mizami po vsem Otoku. Čast zapeti himno "God Save the Queen" je imel Ed Sheeran, ki se je s svojo pesmijo "Perfect" poklonil ljubeznim kraljice, na čelu s pokojnim soprogom. Ker se monarhinja ni mogla zapeljati v zlati kočiji, je za to poskrbela tehnologija s hologramom Elizabete II. na dan kronanja.

KRALJICA, KI DRŽI BESEDO

Na prestol je stopila 6. februarja 1952, stara komaj 26 let. Elizabeta ni bila rojena kot

POČITNICE ZA 26 ALI 495 EUR

Sonja Knežević

O poletnih počitnicah sanjamo vse leto, slovenska obala pa ponuja obilico čudovitih razgledov in doživetij. Narava nam je podarila čudovite plaže in čisto morje, vendar za počitnice ob morju potrebujemo turistično ponudbo ali vsaj sobo za prenočitev.

Čeprav počitnice v slovenski Istri niso tako drage kot potovanja na eksotične destinacije, pa tudi niso najcenejše. Sobe so v turistični sezoni precej drage. Če se odločite za potovanje z majhnim proračunom, je najbolje, da se odločite za prenočitev v hostlu. Čeprav so obalni hostli večinoma lepi in čisti, je cena nizka, saj ne ponujajo lastne kopalnice, sobe pa ne vključujejo navadnih postelj, temveč pograde. Zato so hostli večinoma polni mladinskih skupin. Cene za nočitev v hostelih slovenske Istre se gibljejo od 40 do 99 evrov. Najbolj poceni je Hostel Adriatic Piran, kjer je cena za nočitev od 40 do 65 evrov. Cena za nočitev v Hostlu Trobenta in Oblak v Portorožu je med 65 in 95 evrov. V Hostlu BellaVista v Kopru se cene za nočitev gibljejo med 54 in 99 evrov.

CENE NOČITEV V APARTMAJIH

Na spletni strani Airbnb lahko najdete številne apartmaje. Cene za nočitev v apartmajih v Kopru se začnejo pri približno 70 evrov in segajo do 120 evrov. Na podeželju pa so cene nižje in za nočitev lahko plačate le 26 evrov. Apartmaji v Portorožu in Piranu so dražji, cene za eno noč pa segajo do

350 evrov. Cena apartmajev v Izoli je približno 200 evrov.

Na spletni strani nepremicnine.net pa se včasih lahko najde stanovanje, ki ga oddajajo za vse poletje, in cene so okrog tisoč evrov na mesec.

KAKO DRAGE SO NAJDRAŽJE SOBE?

Mind Hotel Slovenija - Terme & Wellness LifeClass v Portorožu svojim gostom ponuja klimatizirane, velike in sodobno opremljene sobe z balkonom, TV z ravnim zaslonom, mini barom in kopalnico. Imajo tudi dostop do luksuzne zasebne plaže in treh bazenov. Cena za nočitev je od 318 do 368 evrov. Če pa pridete konec septembra, lahko sobo rezervirate za 218 evrov.

Hotel Kempinski Palace Portorož je hotel s petimi zvezdicami, v katerem nočitev stane od 335 do 495 evrov. Za to ceno so gostje nastanjeni v hotelu v središču Portoroža, ki se nahaja v urejenem parku, ki je zaščiten kot kulturna dediščina. Na voljo so bazen z morsko vodo, nov spa in wellness center ter restavracije in bari. Gostje hotela lahko poleti brezplačno uporabljajo plažo Palace Beach, opremljeno z luksuznimi ležalniki, senčniki in kabinami.

Najdražji hotel v Kopru je Hotel Grand Koper. Cena za nočitev je 328 evrov. Ponuja bar in à la carte restavracijo s prostorno teraso.

Cena nočitve v hotelu Cliff Belvedere v Izoli znaša od 270 do 335 evrov. Hotel se nahaja na hribu v naravnem parku Strunjan. Ponuja bazen in restavracijo s čudovitim pogledom na morje. Gostom ponujajo tri savne, kozmetične tretmaje in masaže.

KOPANJE ZA 7 ALI 50 EUR

Milica Goljanin

Poletna sezona se je tudi letos začela z visokimi temperaturami. Na slovensko obalo je prišlo veliko ljudi in vprašanje je, kakšne plaže ponuja slovenska Istra?

Od 18. junija do 31. avgusta lahko od 10.00 do 19.00 obiščete strunjansko plažo, kjer vas čakajo plažni ležalniki in gazebi. Najem za dve osebi znaša 50 evrov in vključuje tudi izposajo brisače. Če niste hotelski gost, pa je za ležalnik potrebno odšteti 7 evrov, za ležalnik in senčnik za dve osebi pa 18 evrov. Strunjanska plaža ponuja 430 m² lesenih teras ter 4600 m² travnatih površin z namakalnimi sistemi, otroško igrišče, restavracijo, plažne tuše ter infotočko s plažnimi rekviziti.

Ena izmed najbolj luksuznih plaž slovenske

Istre je nova plaža hotela Kempinski Palace v Portorožu. Plaža Palace je luksuzna peščena plaža s pogledom na morje, portoroške pomole ter obalo sosednje Hrvaške in je del javne Centralne plaže Portorož. Vsak gost prejme ležalnik, senčnik, brisačo ter 0.5 l plastenko vode. Dnevni najem znaša 45 evrov. Vstop na plažo za goste hotela Kempinski Palace Portorož je brezplačen. Na dan obiska plaže prejmete voucher za kavo in tortico dneva v kavarni Forma Viva, 15 % popust na tretmaje v Rose Spa centru in 10 % popusta na gostinske storitve v hotelu Kempinski. Deset dnevni najem znaša 325 evrov, letna vstopnica pa 990 evrov. Dnevni najem gazeba za dve osebi znaša 150 evrov.

V Kempinskem pri južnih sosedih, bolj natančno

v Savudriji, je za uporabo plaže pri hotelu Kempinski Palace potrebno odšteti 50 evrov. Uporaba oziroma sprejem za obiskovalce, ki niso gostje hotela, je odvisen od zasedenosti kapacitete hotela. Poleg uporabe plaže si lahko privoščite tudi baldahine, čigar dnevna cena sega od 100 pa vse do 300 evrov. Izbira je različna, najdražji pa so VipHill Cabane.

Cabane, ležalnike in senčnike na svoji plaži turistom ponuja tudi Barbara Piran Beach Hotel & Spa v Fiesi, le nekaj minut stran od Pirana. Njihove cene so nekoliko nižje: za en ležalnik je potrebno odšteti 5 evrov, prav tako za senčnik, cabana pa stane 25 evrov. V ceno je všteta tudi brisača.

VROČI KOŠTANJ IN KISLA JABOLKA PORTOROŠKEGA TURIZMA

Ko sem skupaj s somišljeniki pred več kot poldrugim letom napisal javno pismo, katerega osnovni in edini namen je bil ta, da predstavim glas turistične stroke in ljudi, ki jim ni vseeno, kaj se dogaja s turizmom v naši občini, si res nisem predstavljal, česa vse je zmožna trenutna lokalna politična garnitura.

V tem času so piranski občinski svetniki na vrat na nos razrešili predsednika nadzornega sveta Turističnega združenja Portorož, ker enostavno niso želeli drugače mislečih, zaradi nenehnih političnih pritiskov pa je bil primoran odstopiti tudi direktor TZP-ja. Ta isti direktor, ki ga je še nedavno nazaj prav ta občinska garnitura požegnala kot pravega in v katerem je marsikdo od tistih, ki sedijo v občinskem svetu občine Piran, še ne tako dolgo nazaj videl potencial, energijo in znanje, ki jih struktura organizacije, kot je lokalno turistično združenje, še kako potrebuje. V tem času so občinski veleumi prišli do ugotovitve, da je bojda bolje, če se TZP in Avditorij združita. In to čim prej. Potem pa je minuli teden občinsko svetu to odločitev uspelo zamrzniti. Cirkus! Dejstvo je, da občinski svetniki v aktualnem mandatu sprejemajo različne škodljive sklepe. Še več, prek lobiranj v ozadju v občini Piran vlada vsesplošna destruktivna drža, izjemno nezaupanje, predvsem pa smo občani priča ponavljajoči nekonsistentnosti med besedami in dejanji. In to praktično skozi ves čas tega mandata. Ne glede na to, kakšne politične barve nosijo člani občinskega sveta, je večina od njih prepričana, da le oni vedo, kaj je potrebno in kaj ne, da destinacija Portorož – Piran dobi nazaj »butične goste«. Večina od njih tudi misli, da so prav oni tisti, ki imajo pravico, predvsem pa znanje, da se lahko dobesedno igrajo z usodo Turističnega združenja Portorož in posledično s prihodnostjo turizma na tem območju. Danes eni, jutri drugi si jemljejo zasluge in se istočasno medsebojno obtožujejo, nekako tako kot otroci v vrtcu. Niti ne, saj se še otroci v vrtcu znajo na koncu bolje zneniti med sabo!

To, kar se je zgodilo pretekli teden, in kar se dogaja s TZP-jem in Avditorijem skozi praktično ves mandat, je samo vrh ledene gore. Kajti na tej gori je vsaj še ducat drugih projektov, ki so bili apriori zrušeni, ker bodisi so to bili »projekti župana« (in zakaj bi mu dovolili, da mu kaj uspe) bodisi ker jih ta isti župan enostavno ni znal ali ni bil sposoben ustrezno komunicirati in izpogajati z vsemi političnimi skupinami, krajevnimi skupnostmi in

drugimi deležniki. Politika, pa čeprav na lokalni ravni, je namreč zahtevnejša od gostilniških debat in razprav na socialnih omrežjih. Zanimivo je spremljati argumente okrog časovnice preoblikovanja TZP-ja oz. njegove združitve z Avditorijem. Veliko vprašanj se je vrtelo okrog tega, ali naj se spremembe izvedejo pred, med ali po poletni turistični sezoni, ker naj bi od tega bilo odvisno, kakšne rezultate v številu nočitev bomo na destinaciji dosegli. Menim, da časovni okvir preoblikovanja nikakor ne more biti vezan le na 3 do 6-mesečni rok, saj to hitenje hote ali nehote lahko povzroča nepotrebne napake, nesporazume, predvsem pa veliko nezaupanje. Po drugi strani pa je to samo izgovor za vse tiste, ki lovijo svoje roke. Eni s tem, da bi želeli čim prej kadrovati, si s tem morda celo zagotoviti lastno službo, drugi pa za to, da vroči košanj še pravočasno dostavijo pred vrata lokalne volilne kampanje.

Žal to ne gre tako. Natanko pred desetletjem sem prisostvoval intervjuju, ki ga je za lokalni medij dal eden izmed direktorjev, ki je dolga leta pozitivno zaznamoval razvoj portoroškega turizma. Na vprašanje, kako se bo po njegovem iztekla turistična sezona (op. bili smo globoko v svetovni finančni krizi leta 2012 in v tisti sezoni turistov ni bilo ravno na pretek), je odgovoril: »Turizem tukaj nikoli ni bil tako prepuščen sam sebi kot je zdaj. (kako pomenljivo je to prebrati iz današnje perspektive). Destinacijski potencial

v okolju nima ustreznega razumevanja, pri tem mislim tudi na občino in državo. Glede na razmere, v katerih delujemo, so rezultati pravzaprav izjemni, obenem pa dokazujejo, kako trdoživa je naša destinacija«. In ja, verjemite mi, smo izjemno trdoživa destinacija, ki ima bistveno več notranje moči, kot ji pripisujemo! Zato TZP in njegovo poslanstvo nista pomembna le na kratki rok, ampak tudi in predvsem moramo na to organizacijo gledati dolgoročno ter tako tudi zastaviti njeno strategijo, razvoj, ljudi, ki tam delajo in nenazadnje direktorja, ki mora imeti zaupanje in podporo – predvsem s strani občine. Prepričan sem, da ima naša destinacija izjemno razvojni potencial. Imamo tradicijo, znanje in izkušnje. Imamo naravne in kulturne danosti, ki nam jih zavida pol Jadrana. Imamo pa tudi in predvsem ljudi, ki jemljejo turizem kot način življenja. Dejstvo pa je, da smo vmes izgubili desetletja razvoja in po vsej verjetnosti tudi kar nekaj dobrih gostov. Ampak kot destinacija smo še vedno v igri. Samo strah nas je stopiti kot ekipa na igrišče in začeti zabijati gole. Ker enostavno vsak gleda zgolj svoje interese in vsak vidi samo tisto, kar je zanj najboljše v danem trenutku. Menim, da je delati treba dolgoročno in iskati konsenz za bodoči razvoj turistične destinacije Portorož – Piran v povezavi z ostalimi tremi istrskimi občinami s ciljem vzpostavitve močnega regionalnega destinacijskega managementa in razvoja enovite turistične destinacije (slovenske) Istre.

To, kar je storil občinski svet na svoji zadnji seji, ko je izglasoval zamrznitev vseh aktivnosti glede TZP-ja, je vendarle korak v pravo smer. A kljub temu ostajajo nekateri, ki so trdno prepričani v svoj prav in jim želja po vplivu nad to organizacijo pomeni več kot dobrobit za dolgoročni strateški razvoj turizma v naši občini. Ker sem po naravi optimist, polagam upe v nov občinski svet, pa čeprav se bo moral soočiti s številnimi nerešenimi problemi in zaustavljenimi ali napačno zastavljenimi projekti tega mandata. Nova struktura bo morala zagristi v marsikatero kisló jabolko na račun dosedanjih dejanj in načina razmišljanja, vendar upam in želim si, da bi bila prihodnost občine Piran drugačna ter da bodo volivke in volivci izstavili račun vsem tistim, ki razmišljajo samo za lastno korist in ne privoščijo uspeha drugim. Kdor vidi tri korake naprej namreč ve, da je lahko uspeh drugih, v tako majhni sredini kot je naša, nenazadnje tudi njegov uspeh.

Borut Fakin

SLOVENSKA VOJSKA JE FAKULTETI PODARILA GENERATORJE

Univerza v Ljubljani, Fakulteta za pomorstvo in promet, skuša zagotavljati vrhunske pogoje za študij in sem spadajo tudi prenove prostorov in investicije v novo opremo. Po besedah dekana fakultete prof. dr. Petra Vidmarja veliko časa posvečajo prav temu, saj želijo svoje študente odlično usposobiti. Ureditev strojnice je izjemno velika pridobitev za fakulteto, saj bodo študentje dobili možnost za eksperimentalno delo v prototipni delavnici, ki je do sedaj na fakulteti ni bilo.

Zadnja večja pridobitev je donacija Slovenske vojske. Fakulteti so podarili tri delujoče motorje, tri generatorje za električno energijo, ki so jih do sedaj uporabljali na vojaški ladji Triglav. V okviru rednega remonta so jih zamenjali in podarili fakulteti, ki jih bo z veseljem uporabila v svojih prostorih strojnice, kjer jih bodo uporabljali pri vajah in demonstracijah. »Gre za precej velike generatorje, moči okoli 240 kilovatov. Generatorje nameravam v naslednjih letih skupaj s študenti instalirati. Trenutno so samo nameščeni, mi pa bomo izdelali izpušni sistem, prav tako sistem za hlajenje, skratka, naredili bomo tako, da bodo ti motorji normalno delujoči,« je pojasnil Vidmar. Izpostavil je, da želijo pridobiti še posebne električne sisteme za njihovo paralelno delovanje, saj bi tako imeli sistem v tej delavnici natančno takšen, kot je na ladjah, kjer naprave delujejo vzporedno. »V kolikor bo obstajala možnost, bi jih pa seveda želeli sinhronizirati z javnim električnim omrežjem. To je zaenkrat testna ideja, videli bomo, kaj bo iz tega,« še dodaja dekan.

Naslednji korak je povezava generatorjev s simulatorjem ladijskega postrojenja, tako da bi s pomočjo simulatorja spremljali parametre delovanja fizičnih motorjev, jih zaganjali, jih vklapljalji v paralelno delovanje, vzpostavili nek zelo realen sistem, kot bi ga lahko videli v praksi. Strojnica je prostor, ki je v prvi vrsti namenjen usposabljanju in praktičnim vajam za strojnike, vendar morajo ravno tako tudi študentje navtika pridobiti določena znanja iz tehnike in strojništva, pa tudi za študente prometa in logistike, saj pridobivajo znanja tehniko vozil.

»Poleg motorjev, ki so glavna pridobitev, bo strojnica zaživela tudi z drugimi napravami in stroji, saj nameravamo poleg strojnic prenoviti tudi delavniški del. Študentje bodo imeli na razpolago delavnico z različnimi napravami in ročnimi delavniškimi orodji, imeli bomo

laboratorijsko prototipno izdelavo, kjer bomo ideje spravljali v življenje in jih testirali. Izvajali bomo lahko določeno eksperimentalno delo, ki je bilo sedaj omejeno na delo v učilnicah in manjših laboratorijih,« je razložil dekan Vidmar. Prostor, kjer se nahajajo generatorji, pripada srednji pomorski šoli, ki pa ga trenutno ne uporablja, ker ne izvaja strojniških programov. »Mi smo prostor najeli in začeli z namestitvijo potrebne opreme za delovanje strojnice. Bo pa vsekakor prostor na razpolago tudi dijakom, ki bi ga potrebovali za razumevanje in boljše delo pri predmetih. Investicijo je v gradbenem delu izvedla srednja šola, namestitev opreme bo financirala fakulteta in pričakujemo še kakšne donacije, kot je bila naprimer donacija generatorjev Slovenske vojske. Menim, da bomo pridobili še kakšne finančne donacije, da bo prostor funkcionalen in sodoben,« je prepričan.

Poleg ureditve strojnice, so se na fakulteti

nedavno intenzivno lotili še investicije v izgradnjo reševalnega pomola. Kot je pojasnil prof. dr. Peter Vidmar, je bila investicija v pomol nujna, saj so jih že večkrat opozorili na to pomanjkljivost. Uporaba reševalne opreme oziroma rešilnega čolna na namenskih dvigalih za spuščanje so oprema, ki je obvezna za usposabljanje pomorščakov skladno z mednarodno konvencijo. »Pomanjkanje te opreme je bila pomanjkljivost že več let in zato je Uprava za pomorstvo pristopila na pomoč in skupaj z Ministrstvom za izobraževanje smo šli v to investicijo,« pojasnjuje. Pomol je zgrajen, trenutno še čakajo na opremo, ki naj bi bila kmalu dobavljena. Naslednje šolske leto se bo pričelo že z uporabo novega pomola. »Pomorščake moramo opremiti s precej velikim naborom znanja, zato so te investicije v opremo in nenazadnje tudi v strojnico izjemno pomembne. Želimo, da naše pomorščake vrhunsko usposobimo in bodo tako konkurenčni na trgu delovne sile,« še dodaja. Fakulteta pa ima v načrtu tudi druge investicije. »Najprej bi izpostavil dokočanje vzhodnega trakta na fakulteti, v tem delu načrtujemo še splošni laboratorij za tehniko, ki ga bomo še dodatno opremili z laboratorijsko opremo, ki je pomembno za raziskovalno delo študentov,« pojasnjuje dekan. Prav tako še vedno aktivno iščejo rešitev za dodatne prostore ali dodatno stavbo, ki bi bila namenjena za študente in za gostujoče študente ter profesorje in prostor, v katerem bi lahko organizirali aktivnosti, kot so delovni sestanki ali konference. »Volja je, interes tudi, potrebno je samo poiskati pravo rešitev,« zaključuje prof. dr. Vidmar.

POLETNI GLASBENI VEČERI NA TRGU PRED GOLDEN LOGGIO

Golden Loggia: kavarna, ki se lahko pohvali z enim najlepših razgledov v Kopru, v poletnih mesecih vabi na glasbeno in kulinarčno razvajanje.

Idilčna mestna kavarna vas v dopoldanskem času vsakodnevno razvaja z raznoliko ponudbo domačih ledenih čajev, odlično kavo – toplo ali ledeno, okusnimi presnimi in drugimi slaščicami ter svežo ponudbo zajtrkov in brunchev. Popoldan pa terasa na trgu vabi k druženju ob kozarcu vina, kotkeja, prigrizkov in glasbeni spremljavi. Vsak četrtek se namreč na trgu odvija **Jam Jazz Session**, ob sobotah pa ljubitelje kvalitetne glasbe čakajo **Poletni glasbeni večeri**.

Ob četrtek na Jazz Jam sessions, ob sobotah pa na Poletne glasbene večere na trgu

Golden Loggia bo tudi to poletje glasbeno obarvana. Vsak četrtek boste lahko od 19. ure dalje uživali v ritmični jazz glasbi, pod okvirjem Jazz Jam Obala. Ob sobotah pa boste na čudoviti terasi lahko prisluhnili pestremu glasbenemu programu Poletnih glasbenih večerov na trgu, s pričetkom ob 20.30. Ob izvrstni pijači, prigrizkih in dobri družbi boste tako lahko uživali tudi v klasični, soul, r'n'b, pop, soul, funk glasbi in še mnogih drugih zvrsteh.

Nastopili bodo:

- 2.7. Manca Kozlovič in Gabrijel Jurišević
- 9.7. Lovro Mirth
- 16.7. Tsikàrim
- 23.7. Matej Mittendorfer in Jan Fanel
- 30.7. Toopeople duo
- 6.8. Margherita Baggi Trio
- 13.8. Matej Mittendorfer in Zina Ban
- 20.8. Jan Lovšin Trio
- 27.8. Brata Jurca

Pozen zajtrk ali zgodnje kosilo za vsak okus

V kolikor se v jutranjih urah odločate, kam na zajtrk ali brunch, je Golden Loggia pravi kraj za razvajanje vaših brbončic. Privoščite si lahko vse od tramezzinov, foccaccie, toastov, do tipičnih slovenskih, istrskih in FIT zajtrkov. Na voljo pa so tudi vegetarijanski in veganski. Popečeni kruhki, narejeni z drožmi, humusom, jajcem ali avokadom, vas ne bodo pustili ravnodušne.

Razlogov za obisk Golden Loggie je veliko. Vabljeni na obisk!

V SLOVENIJI USPEŠNO POSLUJE ŽE VEČ KOT 160 POGODBENIH POŠT POŠTE SLOVENIJE

Pestra ponudba na enem mestu, prihranek časa in daljši odpiralni čas. Vse to in še več so prednosti, ki jih Pošta Slovenije in njeni pogodbeni sodelavci zagotavljajo svojim strankam.

Pogodbena pošta Pošte Slovenije je namreč enakovredna ostalim oblikam poštne storitve, saj **zagotavlja pestro ponudbo storitev na enak način kot ostale pošte.**

V nekaterih evropskih državah delež pogodbenih pošt že presega 90 odstotkov, v Sloveniji pa je zaenkrat 30-odstoten.

Kot poudarja **ga. Tatjana Kuščer iz Kmetijske zadruge Tolmin**, kjer so po osmih letih uspešnega poslovanja pogodbenih pošt 5223 Breginj in 5283 Slap ob Idrijci, februarja letos odprli še tretjo **pogodbeno pošto 5216 Most na Soči**, je zelo pomembno, da svojo osnovno ponudbo, ki jo imaš poleg poštne storitve, prilagodiš potrebam strank in ponudiš tisto, česar v kraju primanjkuje. **Tatjana:** »Konkurenca v naši osnovni dejavnosti je velika. Sploh, ko govorimo o malih vaških trgovinah, kakršne so te, v katerih obratujejo pogodbene pošte, je borba za obstanek kar huda. Vsak dodaten zaslužek je tako marsikje ključnega pomena za obstoj same trgovine. V želji, da ostanemo prisotni tudi v manjših krajih, smo se odločili za vzpostavitev pogodbenih pošt.«

OD ODDAJE IN PREVZEMA POŠILJK DO PLAČILA POLOŽNIC

Enako kot na ostalih poštah lahko na pogodbeni pošti oddate in prevzamete poštno pošiljko, plačate položnico, dvignete gotovino, kupite

znamko, kuverto, paketno embalažo itd. Na nekaterih pa prodajajo tudi srečke in sprejemajo stavne listke za loto.

VEČ PONUDBE NA ENEM MESTU

Pogodbene pošte praviloma delujejo v središču naselja, v pritličju stavbe, imajo urejen dostop za invalide ter parkirne prostore za stranke pogodbene pošte. Pogodbena pošta je za delo s strankami odprta vseh pet delovnih dni v tednu (od ponedeljka do petka), lahko pa je odprta tudi v soboto. Minimalni tedenski delovni čas je 22 ur. Kar nekaj pogodbenih pošt posluje v prostorih Pošte Slovenije, ki jih pogodbeniki lahko najamejo ali odkupijo. V najetih poštah poleg poštne storitve opravljajo tudi svojo osnovno dejavnost (trgovina, trafika, cvetličarna, občina, kmetijska zadruga, turistično-informacijska pisarna ...), saj je bistvo vzporedno izvajanje poštne in osnovne dejavnosti.

VIŠOKA KAKOVOST OPRAVLJANJA POŠTNIH STORITEV

Zaposleni na pogodbeni pošti se pred začetkom opravljanja poštne dejavnosti udeležijo izobraževanja in praktičnega usposabljanja na učnih poštah, kasneje pa so jim za morebitno pomoč vedno na voljo tudi zaposleni v Pošti Slovenije. Po zadnji anketi iz leta 2021 je več kot **80 odstotkov pogodbenih pošt zadovoljnih s pomočjo**, ki jo pri izvajanju storitev na pogodbenih poštah dobijo od zaposlenih v Pošti Slovenije.

Če želite tudi vi postati del uspešne poštne zgozbe in bi želeli odpreti pogodbeno pošto, nam pišite na e-naslov:

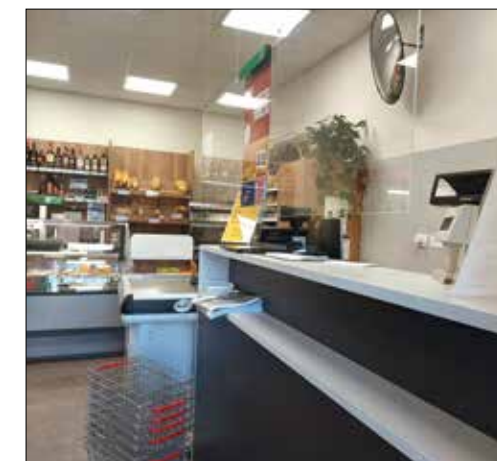
PGP.mnenje@posta.si.

Iščemo poslovne partnerje za pošte **5250 Solkan, 5251 Grgar, 5273 Col, 6271 Dekani, 6272 Gračišče, 6274 Šmarje, 6275 Črni Kal in 6311 Izola.**

V Pošti Slovenije vam bomo svetovali, kako organizirati delo pogodbene pošte, da bi dosegla optimalne rezultate.

Seznam vseh pošt, za katere iščemo poslovne partnerje, je objavljen na spletni strani www.posta.si.

Pošta Slovenije. Zanesljivo z vami!

Pogodbena pošta 5216 Most na Soči, ena od treh pogodbenih pošt, ki jih upravlja Kmetijska zadruga Tolmin

ZADOVOLJSTVO STRANK

Strankam so na pogodbenih poštah na voljo enako kakovostne storitve kot na ostalih poštah, zato zadovoljstvo, ki ga izražajo obiskovalci pogodbenih pošt, ne preseneča. S pogodbeno pošto v svojem kraju so zelo zadovoljni tudi prebivalci prej omenjenih krajev, kjer poslujejo pogodbene pošte, ki jih upravlja Kmetijska zadruga Tolmin. »Pred uvedbo prve pogodbene pošte so bili odzivi ljudi seveda različni,« pove naša sogovornica.

»Nekateri so se veselili, da pošta ostaja v kraju, spet drugi niso bili naklonjeni temu, da bi poštne in denarne storitve lahko opravili v lokalni trgovini. So pa jih na koncu prepričali strokovna usposobljenost in zagnanost naših zaposlenih,« zadovoljno zaključuje naša sogovornica Tatjana.

MOŽNOST RAZVOJA LOKALNEGA GOSPODARSTVA

Ta organizacijska oblika predstavlja tudi podporo lokalnemu gospodarstvu, saj podjetjem omogoča opravljanje poštne dejavnosti kot dodatno storitev. V raziskavi iz leta 2021 je kar **42 odstotkov pogodbenikov** odgovorilo, da se je s širitvijo njihove ponudbe s poštne storitvami **povečalo tudi število strank** v osnovni dejavnosti. Poleg dodatnega zaslužka ter konkurenčne prednosti pred tekmeci pa izvajanje poštne dejavnosti mesečno zagotavlja tudi stalno plačilo za upravljanje pogodbene pošte.

SKRIVNOSTNI SVET BOUDOIR FOTOGRAFIJE

»Vsaka ženska je v resnici svoja boginja lepote, moči, poguma in krhkosti«, pravi fotografinja Amanda Gril.

Boudoir fotografije so vse bolj priljubljene med povsem običajnimi ženskami. Predvsem tistimi, ki so starejše od 40 let, med ženskami, ki se znajdejo na pomembnih življenjskih prelomnicah. Kot darilo samim sebi.

Beseda »boudoir« izhaja iz francoske besede boudier, kar naj bi pomenilo jeziti ali kujati se. Sicer se je beseda boudoir skozi zgodovino uporabljala predvsem za označitev damskega salona, do katerega so v preteklosti, poleg žensk, imeli dostop le izbranci – ljubimci, umetniki, filozofi. Tudi danes se angleška beseda boudoir nanaša na renesančno opremljene spalnice, od tod najbrž tudi povezava s t. i. boudoir fotografijo. Za kakšno zvrst fotografije gre, smo povprašali fotografinjo Amanda Gril, ki se z boudoir fotografijo aktivno ukvarja zadnjih nekaj let. »Boudoir fotografija je način, kako iz žensk potegniti najbolj senzualno plat,« pojasnjuje in ob tem dodaja, da pri boudoir fotografiji ne gre za erotiko, še manj za vulgarnost, ampak predvsem za senzualnost. Pri fotografiranju, poleg izbire prostora, ki ni običajni foto studio, ampak največkrat okusno opremljena spalnica, salon ali dnevna soba, imajo ključno vlogo tudi skrbno izbrani stajlingi. Ti ponavadi obsegajo zapeljivo spodnje perilo, samostojne nogavice, maske, salonarje z vrtoglavimi petami, nevsakdanji nakit in druge zanimive pripomočke,

Bistvo boudoir fotografije je ljubiti se in počutiti se dobro v svoji koži.

med katerimi se včasih znajdejo tudi biči, lisice in drugi dodatki.

SENZUALNE FOTOGRAFIJE KOT ORIGINALNO DARILLO

»Z boudoir fotografijo ženskam pomagam pri ozaveščanju njene ženstvenosti in pripomorem k dvigu njene samozavesti ter jo tako ob bok postavim velikim damam zgodovine,« pravi Amanda Gril. Sicer se je boudoir fotografija pojavila okoli leta 1920, z razvojem digitalne fotografije pa je postala čedalje bolj priljubljena. Zanimivo je, da se zlasti v zadnjih letih za boudoir fotografiranje odločajo predvsem ženske po 40 letu, ženske, ki se znajdejo na pomembnih življenjskih prelomnicah, kot so razhodi s

partnerjem, okrogle obletnice, pa tudi poroke. Pogosto so senzualne fotografije originalno darilo bodočemu soprogu na predporočni večer, prav tako so imenitna ideja za obletnice, včasih se za boudoir fotografiranje odločajo tudi pari, zelo pogosto pa so darilo žensk samim sebi. Ko vprašam Amanda, kdaj je najbolj primeren trenutek za obisk njenih soban, odvrne: »Zdaj!« Kot pravi, je »vse, kar imamo, ta trenutek in jutri bo drug dan. Ne čakajmo na tisti trenutek po morju, ko bo 'koža bolj sijoča', niti na čas, ko bom 'malo shujšala' ali ko bodo 'moji otroci večji!'«.

TEHNIKA ZA OPOLNOMOČENJE ŽENSK

Amanda Gril pravi, da je izkušnja z boudoir

fotografiranjem veliko več kot nepozabno doživetje. »Gre za neke vrste vizualno psihoterapijo,« pravi in dodaja, da je izkušnja z boudoir-jem pogosto odskočna deska za spoznavanje same sebe, svojih globlin in čutenj. »Meni osebno je boudoir izhodišče, kjer lahko postavim žensko na piedestal in jo prek njene fizične karizme prikažem kot zdravo emocionalno bitje, ki se izkazuje v njeni ženstvenosti, seksualni energiji in tako notranji kot tudi zunanji lepoti,« pojasnjuje sogovornica. In kako žensko, ki se pred profesionalnim fotografskim objektivom morda

znajde prvič v življenju, pripeljati do točke, da se sprosti in iz sebe potegne najboljše? »Na začetku vsak model rabi nekaj časa, da se sprosti, nato pa nam, predvsem s sodelovanjem, res uspe iz njih potegniti najboljše,« pojasnjuje in dodaja, da je pri tem ključna vloga fotografa, ki vodi igro skozi ves proces, modele usmerja in skrbi za zaupanje. Pomembno vlogo pa imajo tudi dobra glasba, pravšnja mera smeha in pozitivne energije«.

mizeinstoli.si

Vsaka ženska v sebi skriva posebno lepoto.

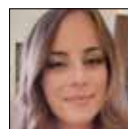
PREKLOPITE
NA
@ RAČUN
Izberite okolju prijazen
način plačevanja računov.

SCEGLI
@ PAGAMENTI
Scegli la fatturazione elettronica
per il rispetto verso l'ambiente.

→ www.marjeticakoper.si/eracun

marjetica
koper

Manca Hribovšek

PREVERJAMO URBANE MITE

Kolesa na avtu se okrog vrte... če le imamo dovolj denarja za natočiti gorivo.

Nekoč je bilo opraviti in imeti vozniško dovoljenje luksuz, ki so si ga lahko privoščili le redki posamezniki (pa še to večinoma moški). Danes pa si brez naših štirikolesnikov ne znamo več predstavljati življenja. Še za premagovanje najkrajših razdalj se najraje kar usedemo v avto, ker, saj veste, tako je hitreje, bolj enostavno, manj časa porabimo, ker se nam vedno nekam tako mudi. Pa če je le možno, seveda naše jeklene konjičke parkiramo čim bližje cilju, da ne bomo slučajno rabili narediti kakšnega koraka preveč in tako zgubili še dodatne dragocene minute (ki pa jih brez slabe vesti porabimo za gledanje v takšne ali drugačne zaslone). Po podatkih analize Evropskega združenja avtomobilskih proizvajalcev ACEA, ki sicer zajemajo podatke do leta 2019, je v Evropski uniji registriranih več kot 342 milijonov osebnih avtomobilov, 28 milijonov kombijev, več kot šest milijonov tovornjakov in okrog 700 tisoč avtobusov. Lani smo bili Slovenci po številu avtomobilov na tisoč prebivalcev na petem mestu v Evropi. In če smo se do sedaj brezskrbno usedli v avtomobil in se odpeljali kamorkoli, pa zdaj dvakrat premislimo, če je to res nujno potrebno oziroma če obstaja kakšna alternativa. Zakaj? Mislim, da odgovor prav dobro poznamo vsi, ki se nam je ob zadnjem točenju goriva denarnica pošteno zožila. Spomnimo: energetska draginja je država ublažila z

ukrepom, ki uvaja regulacijo marž trgovcev na bencinskih servisih zunaj avtocest ter ob tem sprošča marže in cene goriva na avtocestah. Ker je to v zadnjih tednih pereča tema gostilniških pogovorov, bom v tokratni rubriki, malo za šalo in malo zares, preverila nekaj mitov o pogonskih gorivih, avtomobilih, točenju goriva.

- 1. Liter bencina je težji kot liter dizla.** Ne drži. Liter bencina pri 15 stopinjah Celzija tehta od 710 do 755 gramov, medtem ko liter dizelskega goriva pri enaki temperaturi tehta približno 830 gramov.
- 2. Če v rezervoar za bencin natočim dizelsko gorivo, peljem naprej, dokler ga ne porabim.** Ne drži. Mnogim se to zgodi še posebej ob nakupu novega avtomobila. Je pa ta napaka lahko tudi zelo nevarna, zato je bistveno, da motorja, če ste se napake pravočasno zavedeli, sploh ne zaženete in tega niti ne poskušate. Poklicati morate vlečno službo, ki bo avtomobil odpeljala na servis, saj lahko v nasprotnem primeru pride do težjih poškodb črpalke, sistema za vbrizg goriva in celo glave motorja.
- 3. Telefoniranje na bencinskem servisu med točenjem goriva je nevarno.** Drži. Zaradi možnosti eksplozije vnetljivih bencinskih hlapov, je uporaba telefonov med točenjem goriva prepovedana. Če telefon pade na tla, lahko v tistem trenutku nastane iskra (zaradi baterije telefona), ki bi lahko vnela vnetljive hlapce.

4. Pri nesreči lahko rezervoar z gorivom eksplodira. Ne drži. V filmih marsikdaj vidimo sceno, ko v prometni nesreči avtomobiloziroma njegov rezervoar z gorivom eksplodira. Naj vas pomirim, da se to, kot tudi marsikatera druga stvar, dogaja samo v filmih. Vsak rezervoar je namreč narejen tako, da eksplozije ni mogoča. Lahko pa se zgodi, da prične gorivo iz rezervoarja zaradi različnih razlogov iztekati in v tem primeru lahko tudi zagori.

5. Po točenju goriva ne smem premikati vozila, dokler ne plačam računa. Drži. To je varnostno določilo, ki preprečuje, da bi voznik za vami lahko začel točiti gorivo, dokler ne poravnate svojega računa. Zato morate avtomobil, ko greste plačati račun za iztočeno gorivo, vedno pustiti ob točilnem mestu.

Od nekdanj sem navajena v vsaki slabi stvari poiskati nekaj dobrega, tisti plus, ki te žene naprej, ki te prisili, da stvar pogledaš še z drugega zornega kota, z druge perspektive. Zato si poskušajmo tudi to situacijo obrniti sebi v prid. Stopimo iz cone udobja, stopimo iz udobja, ki jih prinašajo naši avtomobili in se raje odločimo za trajnostno mobilnost – za hojo, javni potniški promet, kolesarjenje in ostale alternativne oblike mobilnosti. Mogoče pa je ravno zvišanje cen pogonskih goriv znak, da moramo nekaj spremeniti – najprej vsak pri sebi.

mizeinstoli.si

CAPRISOVO POLETJE SE JE PRIČELO S ŠTEVILNIMI DOGODKI

Več kot 3.000 glava množica na Caprisovem koncertu.

Radio Capris je drugi junijski petek v Kopru organiziral največji koncert, ki je privabil več kot 3.000 obiskovalcev. Radijska ekipa svoj studio tudi to poletje seli na plaže.

V petek, 10. junija, se je na koprski Titov trg vrnil Caprisov koncert, največja koncertna zabava v Slovenski Istri. Tudi letos je dogodek upravičil svoj sloves, trg je bil namreč poln do zadnjega kotička. »Letošnji koncert je bil zelo poseben tudi zato, ker smo z njim po treh letih znova odprli sezono množičnih dogodkov v naši regiji,« je

Magnifico je navdušil z naborom vseh svojih največjih uspešnic.

za naš medij povedal Mitja Čehovin, odgovorni urednik Radia Capris.

Caprisovci so na letošnjem koncertu gostili same vrhunske glasbenike: zasedbi Danilo Kocjančič Friends in Dej še'n Litro ter Magnifica. Vse do 1. ure zjutraj so obiskovalci v en glas prepevali hite, kot so Dober dan, Anita ni nikoli, Silvija, Hir aj kam hir aj go in 24.000 baci.

Le nekaj dni po Caprisovem koncertu se je radijska ekipa predstavila tudi na 31. Slovenskem oglaševalskem festivalu (SOF). Osrednji letni dogodek oglaševalske stroke v Sloveniji, ki ga organizira Slovenska oglaševalska zbornica (SOZ), se je letos ponovno vrnil v Slovensko Istro, natančneje v portoroški Avditorij. Radio Capris se je letos prvič pojavil v vlogi uradnega festivalskega radia, za prijetno razpoloženje vseh zbranih pa so na prizorišču skrbeli radijski dj-ji.

»Vesel sem, da se je SOF ponovno vrnil k nam. Posebej me veseli, da je povratek 'domov' prinesel tudi začetek sodelovanja med največjim oglaševalskim dogodkom v Sloveniji in najbolj poslušano radijsko postajo v regiji. V naslednjih mesecih nas čaka nekaj konkretnih novosti in nadgradenj, ki so povezane prav s področji, o

katerih je bilo govora na letošnjem festivalu. In ravno letošnji SOF nam je pri nekaterih dilemah ponudil jasne odgovore,« je zadovoljen Čehovin. Minuli vikend se je odvil še Caprisov Boat Party, že s ponedeljkom pa radijski za dva meseca svoj studio ponovno selijo na naše plaže. Začeli bodo v Ankaranu, nadaljevali v Portorožu, v drugi polovici avgusta pa jih boste našli v novem obmorskem parku v Kopru.

Vse foto: Jaka Ivančič

Tilen Pajek in Luka Čandek z Radia Capris, v družbi izvršne direktorice SOZ Mojce Brišček;

JAZZ FESTIVAL PIRAN/PORTOROŽ

Jazz festival Piran/Portorož se bo v Avditoriju Portorož in v Gledališču Tartini Piran odvijal od 29. junija do 2. julija. Veliki festivalski finale bo na sporedu v četrtek, 14. julija, ko bodo nastopili Gilberto Gil & Family.

Ob 50-letnici Avditorija Portorož, 25-letnici Turističnega združenja Portorož in v Tartinijevem letu, Občina Piran, Avditorij Portorož in umetniški vodja festivala Brane Rončel prirejajo pravo poslastico ne le za ljubitelje jazz - Jazz festival Piran/Portorož.

Program Jazz festivala Piran/Portorož prinaša žanrsko enega najpestrejših poletnih festivalov v Evropi. Najpomembnejši glasbeniki iz sveta jazz, bluesa, rocka, tanga bodo nastopili v Avditoriju Portorož, tisti, ki festivalu dodajajo plesne vsebine z latino ritmi, salso in funk, pa na odru Gledališča Tartini v Piranu.

Umetniški vodja festivala je radijski (Radio Koper in Prvi program Radia Slovenija) in TV voditelj, novinar, urednik, slikar, scenograf, avtor likovne podobe festivala in avtor mnogih festivalskih programov, ki jih je oblikoval doma (Jazz festival Maribor, Jazz festival Ljubljana, kino Šiška) in v tujini (Split, Ravenna, Munchen) Brane Rončel.

Želja po organizaciji jazz festivala na Obali je v njem tlela že 30 let, po poskusih v Piranu in Kopru se bo program končno odvil na relaciji Portorož-Piran. Dva festivalska prizorišča bodo tako preplavili najboljši glasbeniki, ki so pisali zgodovino ne le jazz, ampak tudi ostalih glasbenih žanrov, ki jih bo moč poslušati in nanje tudi plesati na obeh festivalskih prizoriščih. "To je najboljši festival v krogu 500 kilometrov. Ko ga na radiu Koper (petkova oddaja Na Obali)

Polona Žigo

in Prvem programu Radia Slovenija (V nedeljo zvečer) napovedujem, se mi zdi, da govorim o festivalu Umbria jazz v Perugi; nisem še dodobra ponotrnil, da bodo vsi našeti velikani dejansko nastopili pri nas. Ob morju je vzdušje izjemno, glasba se bolje sliši, se te še bolj dotakne. Prisotnost morja dodatno prispeva k večji motivaciji nastopajočih. To je bilo seveda čutili, kakor so komentirali glasbeniki, ki so prispevali dva izjemna uvodna festivalska koncerta v mesecu maju v Avditoriju: Dave Weckl/Tom Kennedy in Mike Stern/Bill Evans" dodaja Rončel.

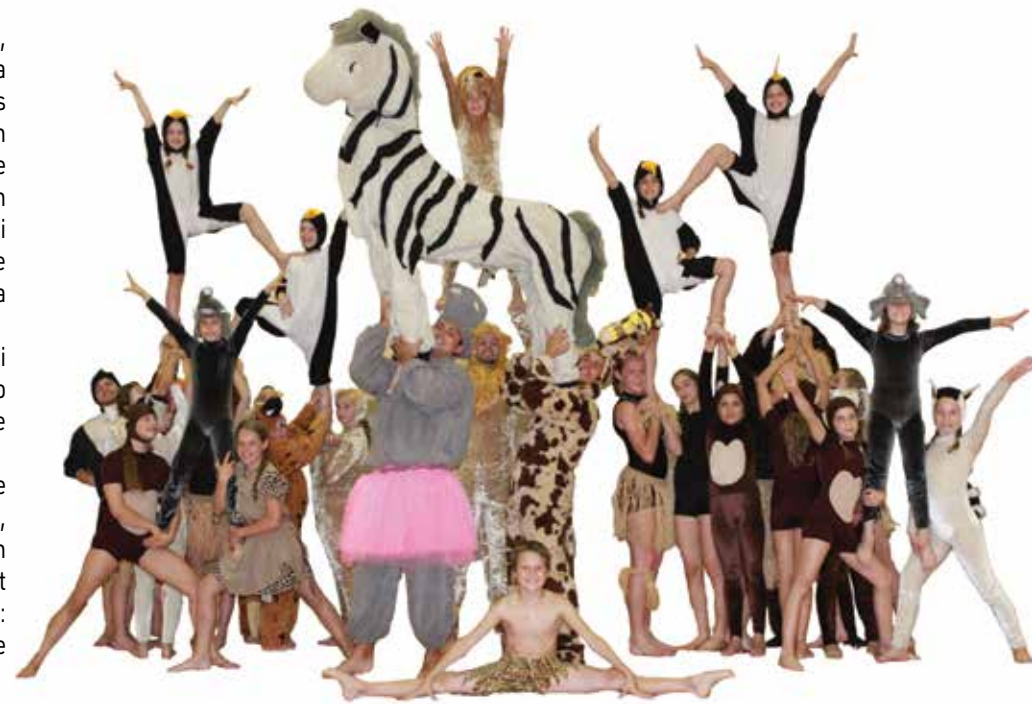

FLIP SMO MI!

Flip se je, kot Telovadno društvo Partizan Piran, rodil daljnega leta 1952. Leta 1954 je postala cicibanka društva Stasja Mehora, ki še danes deluje v matičnem klubu. Pri trinajstih letih je njen gimnastični potencial odkril trener iz Ljubljane Stane Derganc - Ata, ki je bil v Piranu na pripravah z vrhunskimi telovadci. Želel je, da bi prišla živeti k njegovi družini v Ljubljano, kjer bi imela boljše pogoje za vrhunski trening, kar pa sta njena starša zavrnila.

Biti Flipovec je prijetno, saj niti otroci niti trenerji v preteklosti niso bili nikoli obremenjeni z željo po velikih dosežkih, čeprav so jih, brez dodatne prisile, tudi dosegali.

Pri Flipu so najbolj srečni, ko svoje bivše gimnastičarke, sedaj že odrasla dekleta, žene in matere, srečajo na raznih kongresih in predavanjih kot hostese, na odrih kot napovedovalke, pevke, igralke in si mislijo: »Nekaj za življenje pa smo jim pri Flipu vendarle podarili!«

AMBASADORKI VERONIKA IN TINA

Jadralki Veronika Macarol in Tina Mrak sta tudi ambasadorki jeklenega poligona za vadbo na prostem v Sečovljah

Novo pridobitev za vadbo so med prvimi preizkusili mladi športniki in učenci Osnovne šole Sečovlje.

Posebna čast za Veroniko Macarol in Tino Mrak, ambasadorki jeklenega poligona za vadbo na prostem. Jadralki Veronika Macarol in Tina Mrak sta v športu dosegli, kar se je doseči dalo, nedavno pa sta se, na prelep junijski večer, odpravili v Sečovlje, kjer so v okviru sodelovanja med Skupino SIJ - Slovensko industrijo jekla in Olimpijskim komitejem Slovenije ter ob podpori lokalne skupnosti uradno predali v uporabo jekleni poligon za vadbo na prostem, ki ima poseben - jadralski pridih. Veronika in Tina pa sta postali tudi ambasadorki prvega Obalnega poligona. Olimpijki sta namreč v svoji bogati

športni poti dokazali, da se da samo s trdim delom in jekleno voljo uspeli v športni karieri. Med drugim sta dosegli številne uspehe in dvakrat Slovenijo zastopali na olimpijskih igrah. Poligon pa je namenjen vsem, ki se zavedajo pomena gibanja za zdravje, v uporabo pa so ga predali med Svetovnim kongresom športa za vse (TAFISA), ki ga je nedavno gostil Portorož. Na njem so se zbrali številni strokovnjaki na področju aktivnega življenja, pa tudi ljudje, ki narekujejo smernice na področju športa za vse in športa na lokalni ravni, in pa predstavniki Mednarodnega olimpijskega komiteja, Svetovne zdravstvene organizacije,

Unesca in Svetovnega združenja mednarodnih športnih zvez, ter razpravljali o vlogi športa za vse v sodobni družbi, za katerega vemo, da je ena najbolj učinkovitih dejavnosti, ki lahko zelo uspešno blaži izzive sodobnega časa. Seveda pa so preizkusili tudi jekleni poligon. Župan občine Piran Đenio Zadkovič je bil nad novim poligonom za vadbo na prostem navdušen: »Počaščen sem, da ste izbrali občino Piran za tako pomemben kongres, kot je TAFISA, ki je v naše kraje pripeljal 300 delegatov iz 52 različnih držav ter hkrati promovira šport in gibanje za vse.«

Foto: Aleš Fevžer

PIRANSKI SERATE
GLASBENI MUSICALI
VEČERI PIRANESI

23. 6. - 4. 8. 2022

Križni hodnik Minoritskega samostana, Piran
Chiostro del Convento di San Francesco, Pirano

50
AVDITORIJ

Projekt sofinanciral/
il progetto è cofinanziato:
REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Tartini 330
Piran-Portorož

VRT V JULIJU

Sašo Mejak

Junij se poslavlja v zelo vročem slogu, kar ni v njegovi navadi. Že od začetka leta so količine dežja zelo skope, tako da niti junij ni odstopal od tega. Temperature od 25 do 30 stopinj Celzija so tudi na naše rastline zelo slabo vplivale. Za dober razvoj rastlin smo morali obvezno vzpostaviti namakanje, saj bi rastline sicer zelo težko preživele to obdobje brez padavin. Taka stresna obdobja pri rasti rastlin lahko omilimo tako, da rastlinam dodajamo preparate z algami in aminokisljinami. S temi preparati pomagamo rastlinam lažje prebroditi sušna obdobja. Vsakodnevno nas obdarjajo s svojimi plodovi paradižniki, kumarice, bučke, paprike, melancane. V juliju tudi »znamemo« krompir. Sejemo in sadimo lahko poletne solate, radiče, endivije. Lahko tudi posejemo drugo rundo peteršilja, korenčka, rdeče pese in blitve. Ne pozabimo na sadike kapusnic, ki jih lahko posadimo v juliju, zelje, brstični ohrovt in listnati ohrovt. Vse kvalitetne sadike dobimo v specializiranih prodajalnah. V tem obdobju moramo biti pazljivi na bolezni in škodljivce, ki napadajo naš zelenjavni vrt. Če zaznamo kakšne probleme, uporabimo naravi prijazna sredstva, da zatremo bolezni ali uničimo škodljivce. Najpomembnejše pa je, da ob sajenju sadik takoj vzpostavimo tudi namakanje, da sadike ne padejo v šok in zakrknjejo v rasti.

Zeliščni vrt je v juliju prekrasen. Če imamo posajenih mnogo različnih rastlin, se prepletajo lepe barve, vonjave se mešajo med seboj, lepo razraščene rastline so tudi balzam za oči. Razraščeni so žajblji, sivka je v polnem cvetu, šentjanževka s svojo sončno barvo nam polepša dan, ognjeno oranžen ognjič nas poživi in še bi lahko naštevati. Pomembno je, da jih gremo nabirati v vročih, suhih dopoldnevih. Sušimo jih na toplih senčnih mestih, saj bi na direktni sončni svetlobi izgubile vse zdravilne snovi. Po sušenju jih je najbolje shraniti v tesno zaprte steklene

posode, ki jih postavimo v temen prostor. Pomembno je tudi, da jih označimo z imenom, datumom in krajem nabiranja. **Sadni vrt** v juliju nas tudi bogato obdarja s plodovi. Veselimo se zgodnjih sort jabolk, hrušk, sliv, breskev, malin, robid, ribeza ... Po obiranju je potrebno porezati češnje, marelice, slive, maline. Pri drugih rastlinah lahko opravimo zeleni rez, saj s tem močno pripomoremo k osvetlitvi notranjosti krošnje, posledično zmanjšamo pojavljanje bolezni in škodljivcev. **Okrasni vrt** nas tudi neprekinjeno obdarja s cvetjem, novimi poganjki, različnimi barvami. Grmovnicam in trajnicam, ki so nas že nagradile s cvetjem, porežemo odcvetele cvetove. S tem spodbudimo, če imajo rastline dobre pogoje, da

nas še enkrat v manjši meri razveselijo s cvetjem. Največ dela v tem obdobju imamo z vrtnicami. Neprestano bdimo nad njimi, poskrbimo, da so zdrave, da ni škodljivcev, da imajo dovolj hrane. Grede zasajene z enoletnicami so v polnem razcvetu, tako da se lepo dopolnjujejo z različnimi grmovnicami. Tudi pri okrasnem vrtu je pomembno, da je vzpostavljeno namakanje. **Travne površine** v juliju so pod pritiskom visokih temperatur. Tako je pomembno, da namakanje nastavimo optimalno in košnjo dvignemo na višino 5 cm, saj je nižje košena trava bolj izpostavljena suši. Trati lahko pomagamo tudi z uporabo biostimulatorjev na bazi alg in bazi humičnih in fulvičnih kislin, ki pomagajo, da travne površine lažje prenesejo poletno vročino.

GEODETSKE STORITVE d.o.o. PORTOROŽ

VBS d.o.o. Portorož
Obala 125, 6320 Portorož
tel.: 05/677-85-80
GSM: 031/637-176
e-mail: bogdan@vbs.si

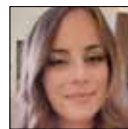
ELEKTROCENTER

Salon svetil in največja ponudba elektromateriala
Vanganeljska c. 6, Koper • www.elektro-center.si
Tel.: 05/ 612 1500 • GSM: 041 283 385

Za vaš hitrejši nakup sedaj z novim načinom samopostrežbe • Vabljeni v prenovljeno specializirano trgovino z elektrotehničnim materialom!

HOBOTNICA V SOLATI

Manca Hribovšek

Komaj smo dobro zakorakali v poletje in to nam je že postreglo z letošnjim prvim pravim vročinskimi valom. Temperature so tako visoke, da se spotimo že takoj ob sedmih zjutraj, ko stopimo izpod hladnega tuša.

V takih pogojih si želimo, da bi lahko ves dan ostali doma, na kavču, s prižgano klimo, zaprtimi "škurami" in litrom osvežilne pijače. Ker pa naše telo rabi tudi energijo, si moramo znati pripraviti lahke hranilne obroke, ki bodo pokrili naše potrebe po vitaminih in mineralih ter nas ravno prav osvežili. Ker je poletje čas dopustov, ki ga mnogi preživimo na, v in ob morju, bom danes z vami delila preprost morski recept – hobotnico v solati. Pomislila sem tudi na to, da se v vročini nočemo preveč časa zadrževati pred vročimi štedilniki in pečicami, zato je ta recept res idealen.

Sestavine za 4 osebe:

- 600 gramov očiščene hobotnice,
- pol čebule,
- vejica svežega rožmarina,
- lovorjev list,
- limonina lupina,
- črn poper v zrnju,
- belo vino,

- 350 gramov mladega krompirja,
- češnjev paradižnik,
- črne olive.

Postopek:

Hobotnico položimo v lonec in ji dodamo pol čebule, vejico svežega rožmarina, lovorjev list, limonino lupino in nekaj zrn črnega popra. Zalijemo z nekaj belega vina in damo kuhati. Hobotnica bo spustila tekočino, v kateri jo kuhamo toliko časa, dokler ne postane mehka (poskusimo tako, da vanjo zapičimo vilico). Sicer pa se jo kuha

med 45 in 60 minut. Medtem olupimo, narežemo in damo v drugi lonec za prbl. 20 minut kuhati še mlad krompir. Ko je hobotnica kuhana, jo ohladimo in narežemo na kolobarje. Razporedimo jo na krožnik in enako naredimo s krompirjem. Dodamo narezane češnjeve paradižnike in črne olive. Namig: k hobotnici lahko dodate tudi drugo sezonsko zelenjavo. Solato začinite po lastnem okusu (sol, poper, olje, peteršilj, limonin sok...). Če ste se letos odločili, da boste med poletjem ostali kar doma, ne skrbite. S hobotnico v solati si lahko dopust pričarate kar na vašem krožniku.

MALO VERJETNO JE,
DA SE MED OGLEDOVANJEM
ZNAMENITOSTI V TUJEM
MESTU TA ZVRNE NA VAS.
NI PA NEMOGOČE.

ZAVAROVANJE
ZA TUJINO.
ZA VSE

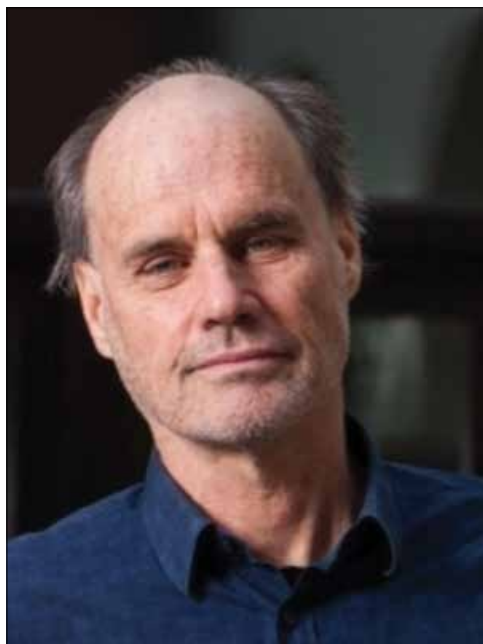
MOGOČE.

080 20 60
vzajemna.si

**VARUH
ZDRAVJA**
VZAJEMNA

NAD OBALO SE JASNI – VEČ KOT POGOVORNI VEČER

SREDA, 29. JUNIJ 2022, OB 21. URI, NA MARTINČEVEM TRGU V KOPRU

Zadnja sreda v juniju bo posebna, saj bomo na odru pogovornega večera gostili več sogovornikov kot običajno. Pogovarjali se bomo s **Ksenijo Benedetti, Draganom in Dorijanom Marušičem**. Prijatelje iz mladosti še danes družijo aktiven odnos do družbe. V nadaljevanju bomo gostili legendo obalnega šolstva **Toneta Baloha** in izjemno aktivno ravnateljico Osnovne šole Koper **Ingrid Poropat**. Na koncu se nam bo pridružila še

igralska zasedba novega filma **Petra Bratuše** Gajin svet 2, ki so ga lani poleti snemali na Obali, v kinematografe pa prihaja to jesen. Gostitelj večera je urednik **Tomaž Perovič**. Za glasbo bo poskrbela skupina **Tomija Puricha** s Teom Collorijem, Caterino Stanisci in Janezom Skazo. Z nami bo tudi stand up komik **Rok Bohinc**. Po dogodku vas vabimo na pokušino vin iz kleti Vinakoper. Vstopnice so na voljo v Gledališču Koper na 05 663 43 80 (vsak delovnik med 10. in 12. uro, torek in četrtek tudi med 15. in 17. uro) ali info@

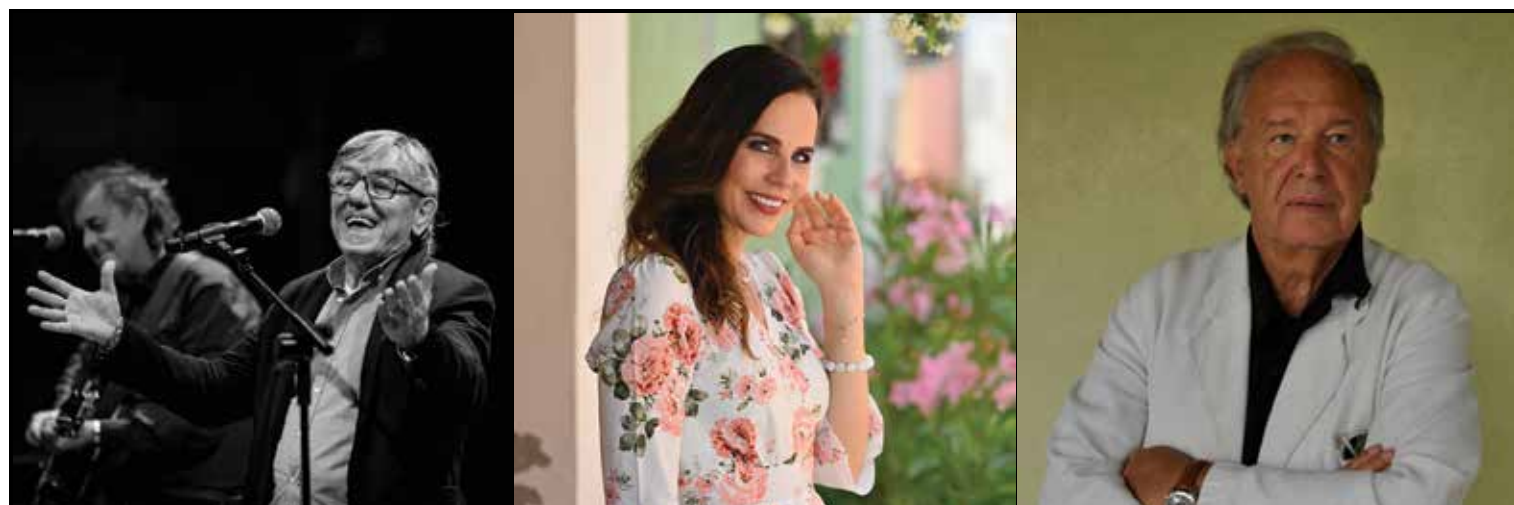
gledalisce-koper.si ali na gledališki blagajni na večer dogodka Vsem obiskovalcem iz Pirana je na voljo tudi brezplačen prevoz z Artbusom, ki odpelje s piranske avtobusne postaje v sredo, ob 20. uri, in se po predhodni najavi ustavi in vseh lokalnih postajališčih. Prijave zbirajo na: maona@maona.si ali 031 630 680. Pokrovitelj prevoza je MEMENTO B&B Piran. Dogodek prirejamo v sodelovanju z Gledališčem Koper. Medijski pokrovitelj je Radio Capris.

TAKE YOUR MOMENT

NAD OBALO SE JASNI
VEČ KOT POGOVORNI VEČERI

SESTAVIL Boris Križanek	HITER KONJSKI TEK	KEM. ZNAK ZA JEZERO V ČADU	GLAVNO MESTO GANE. ACCRA	KARL FRISCH	13 ČRKA ABECEDE ANGLEŠKI REŽISER PAUL	ODVEČNA MAŠČOBA	TISOČ METROV VISOKA GORA (ŽARG.)	TEA SENICA	VRSTA VRBE	KEMIJSKI ZNAK ZA BOR FR. SKLADAT. ERIK	J. AMERIŠKA ALKOHOLNA PIJAČA	OTOČJE V BALTIKU	REKA V AFRIKI
KILOGRAM (POG.)				TEK V NARAVI, TEK ČEZ DRN IN STRN									
ORIENTAL. RIŽEVO ZGANJE				SALA (POG.) VULKAN NA SICILIJU			OPOZORILO (ŽARG.) ANGLEŠKI SLIKAR SIR ALFRED						
SLOVENSKI FILOLOG ANTON					GOVEJI MLADIČ			PREBIVALEC GRŠKE POKRAJINE ATIKE					
APETIT, SLAST	V. AFRIŠKI GRM, NASLADILO PISATELJICA PEROCI				VZDEVEK BOGINJE DEMETRE AVANS, NADAV			KESANJE, OBŽALOVANJE (KNJIŽ.)	KOREJSKI SKLADATELJ YUN				
IME SLOVENSKEGA RADIJSKEGA NOVINARJA LIPICERJA			ANGLEŠKI REŽISER PETER PERJE PRI REPI				ZVEZA MED KOSTIMI PASTIR IZ OPERE SNEGURČKA				DUŠAN OGRIN		
TATARSKO RUSKO MOŠKO IME						TIP SEATOVEGA AVTOMOBILA ŠP. SLIKAR JUSEPE DE				SREDIŠČE VRTENJA		ODISEJEV OČE V GRŠKI MITOLOGIJI	STRUPEN KEMIJSKI ELEMENT (AS)
POŽIVILNA PIJAČA				ŠPANSKA RODBINA ZLATARJEV RIMSKI BOG PODZEMELJA	PRITOK RENA SLANO JEZERO V KAZAHSTANU			LAHKO POLETNO OBUVALO					
DEL IMENA SLOVENSKE IGRALKE RINE	ETIOPSKI PLEMISKI NASLOV REKA V FRANCJI							AMERIŠKI IGRALEC JASON	NINA IVANIČ	KDOR ŽIVI V BRDIH ČETRTRI RIMSKI KRALJ			
IME PISATELJA FLEMINGA			AMERIŠKI DRAMATIK DAVID					HRVAŠKA NAFTNA DRUŽBA			KRAJ V PALESTINI		
MOŠKI SPOLNI UD (POG.)			PREPIR, PREREKANJE (POG.) SEKANJE (OKR.)					MOŠKI POTOMEČ POŽELENIJE, SLAST			ZDRUŽENJE AMERIŠKIH DOBRODEL. ORGANIZAC. ANA LOBNIK		
JANEŽ (LAT.)				LETUVIŠČE V ŠVICI ZDRAVILIŠČE V BELGIJI				CELOVŠKI HOKEJSKI KLUB HR. NOGOMET VLAĐIMIR			ZONE NOVAK VRSTA PLESA		
REKA SKOZI VELENJE	LUŽIŠKO-SRBSKI PESNIK JAN NIZKA TEMPERATURA		KAREL PETRIČ HUMORISTKA PUTRIH		UDAREC ŽOGE PREKO NASPROTNIKA	JAGNJE PROSTOR V CERKVI	ŽELOČNI ENCI M PRISTANIŠČE V ITALIJI			IZRASTEK NA GLAVI OKONČINA PRI ZABI		OKLEPNO BOJNO VOZILO	ZRAK, NAPEV (IT.)
PETER HABIČ										VULKAN NA FILIPINIH	OČE		
NEKDANJI BOKSAR MUHAMMAD			SINJSKA VITEŠKA IGRA V DALMACIJI ANNA MOFFO					SLOVENSKA PLOVALKA ISAKOVIČ TONE TOMŠIČ			HIŠNI BOG PRI RIMLIJANIH		
VRSTA PLAZILCA				NIZOZEMSKI ASTRONOM JAN HENDRIK					ZVRST GLASBE		SANJE, SNOVI		
BIBLIJSKI PRVI ČLOVEK				PRVOTNI PREBIVALEC BRITANIJE				DREVO TROPSKE AFRIKE			LUKA V IZRAELU, AKKO		

HLOA: vzdevek Demetre ROTH: ang. režiser ELINAR: tatar. ime NAAL: ang. režiser ARFE: šp. rodbina ISAACS: am. igralec CARE: am. združenje ISANG: kor. skladatelj

TO

SMO

MI

KZ Agraria Koper

V 24 URAH
NA POLICAH NAŠIH
TRGOVIN V KOPRU
IN IZOLI

NARAVI PRIJAZNA
PRIDELAVA

UGODEN
VPLIV
SREDOZEMLJA

Oglašeno sponočilo: SPAR SLOVENIJA d.o.o. Ljubljana, Letališka cesta 26, www.spar.si

TOYOTA YARIS CROSS

**SLOVENSKI AVTO
LETA 2022**

OD
99 €
NA
MESEC

DO
10 LET
JAMSTVA
TOYOTA RELAX

SLOVENSKI AVTO
LETA 2022

**AVTO CENTER
JEREB**
051 233 101
051 682 666

Povprečna poraba goriva za vozila Toyota Yaris Cross: od 4,4 do 6,2 l/100 km in emisije CO₂: od 100 do 140 g/km. Emisijska stopnja: za 1,5 EURO 6 AP. Emisije NOx: od 0,0033 do 0,0093 g/km. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delce PM10 in PM2,5 ter dušikovih oksidov. Po preteku tovarniške garancije vam ponujamo brezplačno vključitev v program jamstva Toyota Relax (vse do starosti 10 let ali 160.000 km).